Nr. 29.

KURYER LITEWSKI

w WILNIE w SOBOTĘ DNIA 8 KWIETNIA V. S. 1816 ROKU.

WIADOMOSCI KRAJOWE.

Wilno dnia 8go kwietnia.

W niedzielę, dnia 2 t. m., około godziny 4tey z południa, raptownie przybywać zaczęła woda na *Wilence*: mniey iak wpółgodziny, rozlała się po całem budobném nabrzeżu, *safianikami* zwaném: bliższe ulice w jeden bystry zamieniły się potok: mieszkańcy na poddasza wynosić się musieli: młyn mieski przy moście zarzecznym zatopiła, i część mostu uszkodziła: łamała, wywracała, znosiła budowy. Na *Syrokiszkach*, za ogrodem botanicznym podmyła górę, *bekieszową* zwaną, i część iey upadła: lękano się, iżby nieupadł i grobowiec na tey górze, pamięci *Bekiesza* wystawiony i zwłoki iego pokrywaiący; ze dwóch stron uderzaiąc gwałtownością pędu na groblę między spustem i wspomnianą górą, w jedném mieyscu tey grobli nie zostawiła nad 5 łokci ziemi, którą przedziela koryto prowadzące wodę do młynu *królewskiego*, od koryta zawracaiącego się i okrążaiącego potém ogród botaniczny. Do samego iuż ogrodu wdzierała się woda, która, zalawszy podworza, domy i ulicę, tam przychodziła; ale uczynioné rozrządzenia i straż postawiona przez noc całą, nie dopuściły uszkodzić tak kosztownému zakładowi. Około młynu królewskiego, dwa iakby nowe i dość głębokie wyrywszy koryta, iedném między spustem młynu i łazienkami, drugiém, między temiż łazienkami i młynkiem dawniey Hrabiego *Niesiełowskiego*, złączyła się z głównem swoim korytem, którém do *Wilii* wpada. Wielkie są szkody przez wylew ten zrządzone. Woda naprzemian zmnieyszała się i przybywała, zawsze z nową szkodą, aż do dnia wczorayszego. Powódz *Wilii*, również daleko zaymuiąc, znaczne zabrała kapitały właścicielom drzewa, którego składy na brzegach iey mieli i nie mało innych szkód zrządziła. O podobney powodzi na *Wilence* naystarsi z mieszkańców niepamiętaią. Ocalenie od klęsk większych należy się iedynie przezornym i wczesnym rozrządzeniom i czuyności Policyi tuteyszey. Z okolic dochodzą wiadomości o wielkich szkodach w różnych mieyscach przez powódź dnia 2go zrządzone.

W Numerze 15 Dziennika Wileńskiego, który wyszedł d. 31 z. m., pod napisem *Nekrolog* czytamy co następuje:

Jan Hrabia *Potocki*, członek wielu towarzystw uczonych, zakończył życie dnia 20 listop. r. 1815 w majętności swojéy *Sewerynowka* guber. podolskiéy powiatu lityńskiego, o cztéry mile od Berdyczewa a o półtory od Janowa. Był to człowiek w kraju naszym jeden z nayuczeńszych i naypracowitszych. Jego opisy podróży odprawowanych po Europie, Azyi i Afryce, zawierają wiele ciekawych wiadomości, a osobliwie podróż po niższ. Saxonii. W ogólności szczęśliwie pracował w objaśnieniu wielu części Historyi wieków średnich, a szczególniéy dziejow narodów sławiańskich. Wszystkie dzieła wydawał w języku francuzkim: część ich wymienia Pan *Bentkowski w historyi literatury.* Miał szacowną i doborną bibliotekę. Można się domyślać, że wiele robot pożyt. zostawił w rękopismach. Żył (jak donoszą) lat 58. Warto, ażeby tak znakomitego pisarza ogłoszona była biografija.

Wincanty Hrabia *Łohoyski Tyszkiewicz* niegdyś Referendarz litewski i ord. polsk. kaw., znaydując się w drodze umarł dnia 12 teraźnieyszego marca w majętności *Duboja* niedaleko Pińska. On to pieniężnym zasiłkiem pomógł Panu *Lindemu* do pośpiechu wydania tomu szóstego *Słownika polskiego*; on dla gimnazyum gubernii grodzieńskiéy, w swojém dziedziczném miasteczku Swisłoczy w powiecie wołkowyskim dawszy tymczasowe w drewnianych budowach pomieszczenie. na wystawienie murowanego domu przeznaczył summę 200000 złotych. Przeszłe wojenne czasy nie dozwoliły wyprowadzenia tych murow, ale pieniądze, odłożone były w gotowiźnie i zapewnione są testamentem. Oprócz tego, darował rzeczonemu gimnazyum znaczny zbiór xiążek po większéy części z przednieyszych autorów francuzkich. Tenże Hrabia powszechnie wspominany był u nas w Litwie jako wzór światłego ekonomika, tak w porządném i ozdobném utrzymaniu wiosek przy dobrym i prawdziwie pomyślnym bycie włościan, jako też w przystoynym i stanowi swojemu odpowiednim sposobie życia, równie dalekim od skąpstwa jako też i od skodliwéy dobrym obyczajom rozrzutności. Nie miał, tak zwanych interessów, to jest żadnych długów i nieprowadził prawnych procederów, co u nas jak wiadomo, w klassie właścicielów ziemskich rzadko się zdarza. Dla tego wystarczały mu dochody na dobre uczynki i znaczne świadczenia tak dla mniéy dostatniéy familii jako i przyjaciół, czego zostały się dowody i w rzeczonym tesamencie, przed aktami ziemstwa wołkowyskiego dnia 10 grudnia 1815 r. przyznanym, przez który też ubezpieczył środki postępnego polepszenia miasteczka Świsłoczy i stanu swoich włościan. Nie byłoby może bez pożytku, gdyby kto dobrze wiadomy i umiejętny; sposób ekonomiki i rządzenia się jego, w szczegółach i porządku należytym opisał, a dla przykładu i nauki ogłosił. Dzieła podobnego rodzaju, nayłatwiéy przyczyniać się mogą do poprawienia krajowego gospodarstwa i ogólnego bytu.

Gazeta petersburska Senacka umieściła poniższą Konstytucyą miasta wolnego *Krakowa.*

I. Religija Rzymsko-Katolicko-Apostolska, zachowaną będzie jako Religija Kraju.

II. Wszystkie wyznania Chrzescijańskie są wolne, i nie czynią żadnéy różnicy w prawach obywatelskich.

III. Utrzymują się prawa teraźnieysze włościan rolników. W obliczu prawa wszyscy Obywatele są równymi i wszyscy doznają równéy od niego opieki. Prawo opiekuje się w równy sposób wyznawcami religii tolerowanych.

IV. Rząd wolnego miasta *Krakowa*, i jego terrytoryum, poruczonym będzie Senatowi, złożonemu z dwunastu Senatorów i jednego Prezesa.

V. Dziewięć Senatorów, licząc do tego i Prezesa, powinni bydź na Zgromadzeniu Reprezentantów obranymi. Czterech innych obiera Kapituła i Akademija, z których to Korporacyi każda ma prawo obrania dwóch Senatorów z grona swojego.

VI. Sześciu Senatorów zatrzymają swe urzędy dożywotnie. Prezes Senatu sprawuje swóy urząd przez trzy lata, i może po upłynieniu czasu tego znowu bydź obranym. Połowa innych Senatorów wychodzi co rok z Senatu dla ustąpienia mieysca nowym. Wiek wskaże tych trzech Członków, którzy swe mieysca po upłynieniu pierwszego roku mają opuścić, tak, ażeby naymłodsi wiekiem, pierwsi wystąpili. Co się zaś tycze-

obranych przez Kapitułę i Akademiją czterech Senatorów, zostanie z nich dwóch dożywotnie w urzędowaniu, inni zaś dway po upłynieniu roku jednego, przez drugich zastąpieni będą.

VII. Członki świeckiego Duchowieństwa i Uniwersytetu, jako też właściciele gruntów i posiadacze domów, lub innéy jakowéy realności, jeśli tylko pięćdziesiąt złotych polskich podatku gruntowego opłacają; daléy antreprenerowie fabryk i rękodzieł, hurtowni kupcy i ci wszyscy, którzy wpisani są w listę członków Giełdy, celujący Mistrze w sztukach nadobnych i Professorowie szkół, dostąpią politycznego prawa obierania, jak tylko potrzebnych lat do tego doydą, i mogą bydź nawet sami obranymi, jeżeli dopełnią reszty przepisanych prawem warunków.

VIII. Senat mianuje mocą swojéy władzy na urzędy administracyyne, i może mianowanych przez siebie Urzędników znowu oddalić. On rozdaje także wszystkie duchowne *beneficia*, których powierzanie zostawioném jest krajowi, zwyłączeniem czterech mieysc w Kapitule, zachowanych dla zatrudnionych w Instytutach naukowych Doktorów Fakultetów, których mianowanie zawisło od Akademii.

IX. Miasto *Kraków* ze swojem terrytoryum, podzieloném będzie na gminy mieyskie i wieyskie. Każda z pierwszych powinna, ile mieyscowość tego dozwoli, dwa tysiące, drugie zaś przynaymniéy trzy tysiące pięćset dusz w sobie zawierać. Każda z tych Gmin ma na swojém czele, przez wolną elekcyą mianowanego i do wypełnienia rządowych rozporządzeń umocowanego Prezydenta (*Maire*). W gminach wieyskich może bydź, jeżeli okoliczności tego wymagają, jeden, lub więcéy Zastępców Prezydenta ustanowionych.

X. Co rok, w miesiącu grudniu, odprawiać się będzie Zgromadzenie Reprezentantów, którego posiedzenie dłużéy, jak cztery tygodnie trwać nie może. Zgromadzenie to wykonywać będzie wszystkie prawa Władzy prawodawczéy, roztrząsać rachunki roczne Zarządu publicznego, i każdego roku dochód i wydatki oznaczać. Mianować będzie Członków kraju według przepisanych w tym względzie organicznych artykułów, urzędy sędziowskie osadzać, i mieć prawo (dwoma trzeciemi częściami głosów swoich) oskarżać publicznych, jakichkolwiek bądź Urzędników, obwinionych o oszukaństwo w pobieraniu grosza publicznego, o ucisk, lub nadużycie władzy zwierzchniczéy, dla pociągnienia ich do odpowiedzialności przed Trybunał nayważszy.

XI. Zgromadzenie Reprezentantów składa się z następujących Członków: 1) Z Deputowanych Gmin, z których każda ma prawo jednego obrać. 2) Z trzech Członków Senatu, których on do tego wyznaczy. 3) Z trzech Członków przez Kapitułę wybranych. 4) Z trzech, przez Uniwersytet deputowanych Doktorów Fakultetów. 5) Z sześciu w służbie czynnéy zostających Sędziów pokoju, którzy do tego koleyno branymi będą.

Prezes Zgromadzenia obranym zostanie z trzech Członków Senatu. Żaden projekt do prawa, przez którєby jaka odmiana w będącéy uchwale lub urządzeniu zdziałaną bydź mogła, przełożonym nie będzie Zgromadzeniu Reprezentantów, jeżeli wprzody Senatowi nie był podanym, i jeżeli tam większością głosów, przełożenie onego uchwaloném nie było.

XII. Zgromadzenie Reprezentantów zatrudni się ułożeniem Księgi praw cywilnych, i kryminalnych, tudzież ustanowieniem porządku Sądownictwa. Mianować będzie niezwłocznie Kommissyą dla przygotowania téy czynności, przy któréy na stosunki mieyscowe i kraju, tudzież na ducha jego mieszkańców, należyty wzgląd mianym bydź musi. Dway Członkowie Senatu przydanymi będą téy Kommissyi.

(*Ciąg dalszy później*)

WIADOMOSCI ZAGRANICZNE

Prusy.

Z Berlina dnia 2 Kwietnia. Na obchód odniesionego przed 2 laty pod *Montmartre* chwalebnego zwycięztwa i zdobycia *Paryża*, złączyły się w dniu 30 marca woyska osady tuteyszéy i Poczdamskiéy celem wykonania wielkiego obrotu bojowego, który przy arcy dogodném położeniu mieysca, ile że okolica północno-wschodniéy strony *Paryża* wielkie ma podobieństwo z południowo-zachodnią stroną *Berlina*, ową bitwę w szczegółach wystawił. Po ukończeniu tego widowiska wojennego wciągnęło całe woysko do *Berlina*. Nazajutrz dnia 31go — rocznica weyścia do *Paryża* — odprawiło się uroczyste woyskowe nabożeństwo na placu musztry w zwierzyńcu. Potém przeciągnęło woysko w paradzie na placu Paryzkim przed N. Monarchą. Także we wszystkich kościołach odprawiały się tego dnia modły na pamiątkę zdobycia *Paryża*.

Wczora z rozkazu N. Pana było bezpłatne widowisko dla woyska w domu opery. Dano wielką operę *Westalka*.

Z Wrocławia d. 27 marca. JO. Xiążę *Blücher* z *Wahlstadt* opuścił nas na niejaki czas, udaiąc się do dóbr swoich.

Z Malborga dnia 21 marca. Zerwanie grobli i powódź, która potém nastąpiła, pogrążyły naszą okolicę w naywiększéy nędzy i niewypowiedzianém nieszczęściu. Całe Żuławy zamieniły się w wodną płaszczyznę. Od brzegów *Nogatu*, jak daleko okiem dosięgnąć można, widzieliśmy tylko wodę, i pokazujące się z niéy odnogi drzew, szczyty domów i wierzchołki wież. W wielu wsiach nisko położonych, stodoły i domy aż pod dach były zalane. Wszystkie łodzie zabrano ztąd na Żuławy dla ratowania ludzi i dowożenia im chleba. W wielu mieyscach wprowadzono bydło z obór do wyższych izb, i ludzie mieszkają pod dachami. Pod tuteyszém miastem opadła zupełnie woda w *Nogacie*. Poniżéy stoją jescze nastorczone kry, a woda nie ma prawie żadnego odchodu, ponieważ cały pęd toczy się przez zerwane mieysce grobli pod *Schönau* na Żuławy, biorąc kierunek przez *Teuteich* i *Tigenhoff* do *Haff*.

Austrya.

Wiedeń d 29 marca. Marszałek polny, Xiążę Jmć *Schwartzenberg*, *Włoch* tu powrócił—Minister Stanu konferencyi, Hrabia *Stadion*, wkrótce tu iest spodziewany — Cesarz Jmć, P. *Jezefa Doery von Jebdahaza*, kawalera orderu *Maryi Teressy*, w nagrodę zasług woyskowych, z potomstwem płci oboiey, zaszczycił dostoynością barona węgierskiego — Podług doniesień z *Werony* pod 25 marca, Cesarstwo Ichmość, oraz, Arcy Xiężna austryacka, *Marya Ludwika*, Xiężna *Parmy*, etc. i W. X. *Toskański*, w mieście się tém znaydowali, (by 30 zabawiwszy, udadzą się potém przez *Wincenzę* do *Wenecyi*, gdzie święta Wielkiey nocy odprawić maią — Minister spraw zewnętrznych, Xiążę *Metternich*, przez *Modenę* i *Bononią* do *Florencyi* ma się udać.

— podług doniesień z *Triestu*, N. Arcy-Xiężna *Marya Ludwika*, pod przybranem nazwiskiem Xiężney *Collorno*, przybyła tam dnia 13 marca po południu, a obeyrzawszy szpitale i inne publiczne instytuta, puściła się nazaiutrz w dalszą podróż przez *Weronę*, do *Parmy*. Maią się tu zaiąć z usilnością budową zamku Cesarskiego; z domów blizko niego leżących, niektóre iuż dawniey zakupiono, a z właścicielami innych czynią się teraz, względem kupna, układy. Niewiadomo ieszcze czyli Nayiaśnieysze Cesarstwo, za powrótem swoim, w *Schenbrum*, lub *Laxembourg*, dla użycia wieyskiego powietrza, przemieszkiwać będą — Podług powszechnie rozsianey pogłoski, oprócz Arcy-Xięcia *Antoniego*, który iak wiadomo, mianowany iest Vice-Królem Lombardyi, i inni NN. bracia JCKMości, mieli zostać Wielkorządcami w różnych prowincyach rzeczoney Monarchii. Powrót NN. Państwa do stolicy, zapowiedziany iest urzędownie u dworu na dzień 15 Czerwca — N. Cesarz oglądał w *Mantui* grob rozstrzelanego tamże, mężnego *Hoffera*. Ko-

ści iego maią bydź wydobyte z ziemi, i zaprowadzone do Tyrolu, dla uroczystego ich tamże pochowania.

Wiedeń d. 2 kwie — Stan zdrowia N. Cesarzowey Jeymości, który od niemałego iuż czasu, zasmucał Cesarza Jegomości, N. Familią i Dwór cały, tak się pogorszył od czasu wyjazdu NN. Państwa z *Medyolanu*, iż była przymuszoną w *Weronie* do 28 marca zabawić i w obecności dworu całego Nayświętszemi opatrzyć się Sakramentami. Od przycia do tego miasta N. Pani nie wychodziła z łóżka. Życzenia Nayjaśnieyszey Familii, połączone z życzeniami wszystkich wiernych poddanych, zanoszą przed tron Naywyższego gorące modły o zachowanie tey czcigodney Pani. Za odebraniem tey wiadomości, dziś po południu zaczęły się modły publiczne w tuteyszey stolicy, w kościele metropolitalnym ś. *Stefana* i w kaplicy Dworu, i przez 3 dni, przez które trwać będzie to nabożeństwo, teatr nadworny będzie zamknięty.

Wiedeń d. 3 kwietnia. Goniec z *Werony*, d. 29 marca, o godzinie 9 wieczorem wysłany, o stanie zdrowia Cesarzowey Jeymości nieco zaspakaiaiącą przywiozł wiadomość. O godzinie 7mey wieczorem, przez medyków N. Pani, wydane zostało następuiące doniesienie: „Cesarzowa Jeymość dzień dzisieyszy szczęśliwiey przepędziła, aniżeli się spodziewano; dzisieysieysza gorączka zakończyła się potami, i aż do tey godziny żadne nowe stanowiące nie zostało symptoma.

D. 24 marca, Hrabia *Bellegarde*, z małżonką swoią z *Medyolanu* wyiechał, miłą cnót swoich i świetnych przymiotów w całey *Lombardyi* zostawuiąc pamięc. Powiadaią, że Hrabia *Bellegarde* odprawi podróż do *Paryża* i *Londynu*, zkąd wciągu tego lata do *Wiednia* powróci, dla obięcia wysokiego urzędu, który mu ufność Monarsza powierza.

Xiążę *Talleyrand* opuści *Francyą* i przybędzie do tuteyszego miasta.

Pani *Hortensya Bonaparte*, żona *Ludwika Bonapartego*, otrzymała pozwolenie przebywania w kraju Austryackim, a to w *Bregenz*, gdzie jednak zostawać będzie pod dozorem policyi.—Cesarski Szambelan, Hrabia *Mier*, wyjechał w poleceniu z *Medyolanu* do *Rzymu*.

Donoszą z *Patrasso* (w *Morei*), pod dniem 29 grudnia r. z. co następuje: „Dnia 23 grudnia przybył tu na angielskim okręcie Xiążę *Holstein - Eutin* (*Gustaw Adolf*), w drodze z *Sta Maura*. Znayduiący się tu Konsulowie obcych narodów powitali i odprowadzili go do przyporządzonego dlań domu Konsula Francuzkiego. Za przybyciem swojém do portu pozdrowiony został 21 wystrzałami armatnemi. Wczoray opuścił nasze miasto, udając się powrotem do wysp Jońskich. (Według poźnieyszych wiadomości przybył rzeczony Xiążę do *Ankony*.)

Francya

(*Z gaz. Oesterr. Beob.*) Dnia 20 marca z rana, zebrała się pod oknami Xiężnéy *Angouleme* znaczna liczba ludzi, którzy dłużéy godziny wykrzykiwali: *Nioch żyje Król!* Niech żyje *Xiężna Angouleme!* Niech żyją *Bourbony!* Widziano téż młodych ludzi, którzy nosząc gałązki laurowe przebiegali ulice i podobnez okrzyki wydawali. Tak to dobrzemyślący Paryżanie starali się osłodzić Królowi i jego rodzinie pamięć dnia nieszczęśliwego, 20 marca 1815. — Podług rozkazu dziennego, przez Marszałka *Oudinot* wydanego, mundur gwardyi narodowéy paryzkiéy ma bydź odmieniony, jako to: mundur i wyłogi błękitne, kołnierz i wyłogi u rękawów, podszewka i wypustka ponsowe. Grenadyerowie nosić będą bermyce z blachą, a strzelcy takież czapki bez blachy &c. Od d. 1go stycznia 1817, cała gwardya nowy mundur nosić powinna. — Dnia 22 marca zebrał się drugi sąd wojenny, także nieustający, pierwszéy dywizyi woyskowéy w *Paryżu*, dla dania wyroku na Marszałka obozowego *Debelle*, który objęty jest 1szym Artykułem wyroku Królewskiego z dnia 24go lipca z. r., a obwiniony o przywłaszczenie sobie, w miesiącu marcu przeszłego roku, dowództwa w departamencie *Drome*, i o należenie do działań wojennych we Francyi południowéy przeciwko woyskóm, które Królowi wierność dochowały. Pierwsze posiedzenie zeszło na czytaniu aktów, należących do téy sprawy. — Dnia 22 z rana, podług doniesienia gazet tuteyszych, przywieziono znacznego więźnia do *Conciergerie*. Zapewniają, że to ma bydź Jenerał *Mouton Duvernet*. — Gazeta *Constitutionel* zaprzecza doniesieniu temu gazety *Quotidienne*, że PP. *Garat*, *Gregorie* i *Etienne* wyłączeni zostali z instytutu, i zapewnia że jeszcze dnia 22 na posiedzeniu Instytutu mieysce i głos mieli, i że nigdy o wyłączeniu ich nie myślano. — W *Strasburgu* aresztowano przed kilką dniami wiele osób, a między temi i woyskowych, którzy dawniéy wyższe mieysca sprawowali; wzięto też i Jenerała *Arselin* byłego dowódzcy francuzkiego w *Kehl*. Rozumieją, że osoby te należały do buntowniczych zamachów, tajemnie tam układanych, co się zapewne w rozbieraniu sprawy téy okaże. Jednakże z pewnością donoszą, że w mieście tém spokojność publiczna nie została zburzoną, i że większa część tamecznych mieszkańców do Króla i do teraźnieyszego rządu, bardzo są przywiązani. — Podług doniesienia z *Lille* pod 20 marca miasto *Condé* osadzone jest znaczną załogą hannowerską.

Na posiedzeniu Izby Deputowanych, d. 23go marca, Xiążę *Richelieu* doniósł urzędowie, że Xiążę *Berry* niezwłócznie los swóy z losem Xiężniczki *Maryi Karoliny* Sycyliyskiéy połączy, która również jak on, że krwi *Ludwika XIV* pochodzi, i jest prawnuczką, również między sławnemi niewiastami, jak między wielkiemi Monarchami, znamienitéy *Maryi Terssy*. „Poczém wniósł z okoliczności téy projekt do prawa, w następującey treści: Art. 1) Ma się co rok wypłacać ze skarbu Królewskiego summa milion franków, prócz tey, która artykułem 23 prawa z d. 8 listopada 1814 przeznaczona jest, na uposażenie Xiążąt i Xiężniczek famili Królewskiéy. 2) Pomieniona w powyższym artykule summa, ma bydź redukowana do 500,000 fr. przez pięć lat, dopiero po upłynieniu tego czasu ma bydź całkowicie płaconą. (Nie! Nie! zawołało wielu członków, w czasie wzmianki o redukcyi.) 3) Budżet ministeryum stosunków zewnętrznych, ma bydź powiększonym na ten rok jednym milionem, które użyte bydź mają w części na opędzenie kosztów ślubnych i domowych Xięcia *Berry*, częścią na kupienie zwyczaynych w takiéy okoliczności podarków, i opisanych Intercyzą kleynotów. — Również doniesienie uczyniono tegoż dnia w Izbie Parów. Obie Izby postanowiły jednomyślnie oświadczyć Królowi Jmci przez adres podziękowania radość obu Izb.— Prefekt policyi, Hrabia *Angles*, stosownie do urządzenia ministra spraw wewnętrznych, zalecił, że towary i wszelka żywność, ktore się przedają na miarę i wagę, odtąd w cząstkowéy rozprzedaży na zwyczayną miarę i wagę przedawane bydź mają, a kramarze nie-

mogą już stosować *podziału decymalnego* do miar i wag, chociażby one oznaczone były stemplem teraźnieyszego roku. — Dnia 18 z. m. w sądzie woyskowym nieustaiącym 13 dywizyi w *Rennes*, rozpoczął się proces Jenerała *Travot* (który w roku przeszłym, w *Wandei* przeciw Rojalistóm dowodził) pod prezydencyą Jenerała porucznika *Canuel*. — Proces trzech Anglików: *Bruce*, *Hutchinson* i *Wilson*, podług zapewnienia *Gazette de France*, ma się skończyć w przeciągu tego miesiąca. P. *Deseze*, syn pierwszego prezypenta sądu kassacyynego, prezydować będzie w przeznaczonym dla nich sądzie. — Zapewniają. że Królobóycy *Bernard de Saintes* i *Penieres*, i dawnieyszy właściciel i Redaktor gazety *Nain jaune*, P. *Dirat*, do *Ameryki* popłynęli.

WIADOMOŚCI ROZMAITE

Z *Pragi* donoszą: że były francuzki minister *Fouché*, którego maiątek liczą do 14 milionow franków, przybył do tego miasta, i dawał już za dóm *aspassyyski* 80.000 złotych w gotowiznie.

Król sardyński edyktem z dnia 1 marca dał żydóm w państwie swojém 5 miesięcy czasu, dla wyprzedaży własności nieruchomey, za przeszłego rządu nabytey. Na przyszłość zaś wolno im tylko, prócz handlu, zaymować się sztukami i rzemiosłami w wydzieloney sobie części miasta, z wolnością noszenia przepisanego znaku.

JO. rządzący Xiążę *Nassau-Usingen* (*Fryderyk August*, urodzony 23go kwietnia 1738) zszedł z tego świata dnia 24go tego miesiąca w *Biberich*. Rządzący teraz Xiążę *Nassau*, *Wilhelm Jerzy*, wydał tegoż dnia patent do urzędników i poddanych Xięstwa Nassauskiego, w którym im obwieszcza, iż dotychczasowy wspólny rząd krajów Nassauskich na niego samego teraz przeszedł.

Cesarsko-Rossyyski tayny Radzca, i były Poseł przy wiedeńskim dworze, Hrabia *Razumowski*, przesłał tuteyszemu domowi inwalidow, do bezpośredniego podzielenia pomiędzy znayduiących się tutay inwalidow; 500 zł. ryńskich, które natychmiast, podług woli dobroczynnego dawcy, użyte zostały.

List z *Patrasso*, w Morei, z dnia 29go grudnia r. z. donosi: „Dnia 23 grudnia Xiążę *Holstein Eutin* (*Gustaw Adolf*, IIIci), przybył tu z *St Maura*, na angielskim przewozowym okręcie. Przebywaiący tu obcy Konsulowie, powitali go i zaprowadzili do przygotowanego dla niego domu Francuzkiego konsulatu; kiedy zawijał do portu, dano 21 razy z dział ognia. Wczoray opuścił miasto nasze, powracaiąc do wysp Jońskich.“

W mowie pogrzebowey, mianey w rocznicę śmierci Xięcia *Enghien*, przez Proboszcza w *Vincennes*, który iako emigrant żył z Xięciem w Niemczech, znaydowało się wiele chlubnych rysów charakteru zmarłego bohatera, n. p. Gdy konwencya narodowa postanowiła była wszystkich emigrantów w pień wyciąć kazać, a ci nawzaiem chcieli użyć prawa odwetu względem schwytanych republikanów; Xiążę niedopuścił tego, mówiąc: *Są to Francuzi*, *są to nieszczęśliwi*; *oddaię ich pod obronę waszego honoru* — Xięztwo *Orleanu* spodziewani są w *Paryżu*, skoro tylko Xiężna zbliżaiący się połog odprawi.

Lekarz *Gilles* stawiony iest przed sąd, ponieważ Pannę *Saycourt* na śmiertelném łożu namówił, aby za niego poszła, i aby go uczyniła dziedzicem swego znacznego maiątku, niezostawiaiąc nic dla starszey siostry, z którą zawsze w naylepszych żyła stosunkach — Westfalia iest teraz iedyną prowincyą Monarchii Pruskiey, znayduiącą się ieszcze w stanie tymczasowym, lecz i w niey zaydzie wkrótce ostateczne urządzenie — Gazeta Neapolitańska zbiia urzędownie wieść: że mieszkańcy, w *Pizza* ciało *Joachima Murata* wykopali i spalili. — Wydane od Ministra przychodow Hrabiego *Bülowa* dnia 1 lutego r. b. ogłoszenie, tyczące się równey wartości rewersów skarbowych z gotowemi pieniędzmi, sprawiło u nas przyiemne wrażenie — W *Wrocławiu* wystawiony będzie posąg, poświęcony pamiątce dzieł bohaterskich Xięcia *Blüchera* i walecznego woyska Pruskiego — W kraiu Wirtemberskim panuią wciąż nieporozumienia między rządem i stanami.

W przeszłym roku (*pisze gaz. Ruski Inw.*) donieśliśmy czytelnikom naszym o zjawisku osobliwszém widzianém na słońcu, z pewnego angielskiego okrętu, który się znaydował pod wysokością *Bostonu*. Pisały w swoim czasie o tém widowisku różne gazety angielskie i amerykańskie; teraz w dzienniku *Akkermanna*: *Repossiory of arts*, *litterature*, *commerce*, etc. znaydujemy poniższy opis, wsparty świadectwem kapitana *Gaysa*, wszystkich oficerów i maytkow królewskiego okrętu, *the Majesté*: „Dnia 27 sierpnia 1815 roku, zrana, kiedy okręt *the Majesté*, był na wysokości *Bostonu*, znayduiący się na pokładzie ludzie, w samym środku słońca postrzegli zupełną postać człowieka, który w ręce trzymał banderę, na trzy rozdzieloną pasy. Naprzód człowiek ten wydawał się bydź schylonym; pózniey, w miarę dnia przybywaiącego, zaczął się wyprostowywać; o południu stał zupełnie prosto; ku wieczorowi znowu się zaczął nachylać i stopniami znikać razem ze swoią banderą — Na sporządzonym rysunku tego widowiska dokładnie widzieć się daie postać człowieka, odzienie i bandera — Dnia 28 sierpnia cała ta postać zamieniła się w sam tylko skielet, który dnia 29 na różne podzielił się części, a z tych powstało *sześć* bander, które tworzyły okrąg, przez pośrednictwo łączącego ie, bardzo widocznego rysu. Nakoniec i te bandery znikły, a na słońcu dawały się widzieć niejakie tylko plamy — Zjawisko to, tak długo i od tylu ludzi uważane, nie mogło bydź omamiaiącym widokiem optycznym. Postać zupełna człowieka widziana była przez cały dzień 27my; skielet także zupełny przez cały dzień 28my; a 6 bander przez większą część dnia 29 sierpnia — Wypadek ten zasługuie na uwagę badaczów przyrodzenia. Swiadectwa są niewątpliwe i godne wiary.„

Lekarz Cudowny.

Pod tym napisem, gazeta berlińska *Vossa* zawiera następuiącą wiadomość: „W blizkości miasta *Bremen*, cudowny człowiek iakiś, chciał leczyć wszystkie choroby przez pocieranie końcami nożów, a przypadkowe wyzdrowienie jednego pacyenta, przypisywano skutkom magnetyzmu, które tak mało ieszcze są znane. Dziwnieyszym ieszcze od tego iest cudowny lekarz, *Jan Fryderyk Reinken*, chłop z *Unter-Eiken* z okolic *Herfordu*, który samém rąk dotykaniem i dawaniem pić wodę, w którey mył ręce swoie, chce leczyć wszystkie bez wyiątku choroby. Ostatnich dni lutego przybył on do *Minden*. A że dawniey iuż w okolicy tameczney cudownych leków swoich używał, poprzedzała go więc sława; przed mieszkaniem iego tłum był tak wielki, że za ciżbą ludzi trudny do niego był przystęp, gdyż starzy i młodzi, znakomitszego i niższego stanu ludzie, wszyscy ubiegali się o szczęście, bydź dotkniętymi iego rękami, posileni iego wodą i uzdrowieni. Policya, którey uwagę na to zwrócił *Fizyk* mieyscowy, przytrzymała go i odesłała do sądu mieyskiego, ale od tego wkrótce uwolniony został, areszt zaś ten rozszerzył tylko bardziey iego sławę. Nie tylko przed domami, do których go wzywano, zbierało się tysiące ludzi, których ani trudnosc, ani długie oczekiwanie odstręczyć nie mogło, byleby się do niego przedrzeć, ale nawet prawie gwałtem przez okna włazili; ulice zaś okryte były wozami chłopow, z okolic, którzy chorych do niego przywozili. Nawet nakrycie głowy przez nieiaki czas kapeluszem iego, nie za małe poczytywano szczęście; a gdy iuż otrzymał był wolność praktykowania cudownych swych leków, biegli do niego nawet i tacy, którzy dawniey za oświeceńszych uchodzili, aby tylko doznać cudowney iego pomocy. O skutkach tego leczenia nic ieszcze z pewnością mówić nie można, gdyż one także powiększey części zależą od częstego powtarzania iego dotykania się, nacierania i dawania do picia wody; ale dostatek iuż mamy powieści o chromych i ślepych, którym w okamgnieniu wzrok i władzę nóg przywrócił.

Dozwala się drukować: Z. Niemczewski P. Członek. K. C. — w Drukarni XX. Piiarów.

DODATEK

2 Rządzący Senat przez Ukaz pod dniem 22 lutego roku teraźnieyszego z Nr. 352, dał wiedzieć temu Rządowi: iż Jenerał woysk Polskich, *Xawery* Hrabia *Niesiełowski*, naypoddaniéy prosił, o ustanowienie w majątku jego w Gubernii Wileńskiéy miasteczku Upnikach osobnéy Kommissyi, dla rotrząśnienia sporów z testamentu Oyca jego i uczynionego później prawnego postanowienia, wynikłych także dla wyświecenia całey massy długów równie Hrabiego Niesiełowskiego i jego Oyca, jako też spólnego ich majątku i dla zaspokojenia z niego Kredytorów stosownie do prawideł litewskiego Statutu. — Stosownie do tey prośby JW. Minister sprawiedliwości zasięgał potrzebnych wiadomości, z których się okazało: iż proszący oświadczył konkurs na cały swóy majątek, zapozwał kredytorów do Głównego Sądu Wileńskiego; w tymże czasie Sąd Główny Grodzieński na prośbę kredytorów, naznaczając konkurs bez stawienia się Hrabiego Niesiełowskiego, żądał od Sądu Głównego Wileńskiego przysłania dwóch członków do sądu konkursowego, czyli exdywizorskiego zamiast zjazdu naznaczającego się, ale żądanie to niebyło uskutecznione, z przyczyny, że w Sądzie Głównym Wileńskim znayduje się w teyże rzeczy sprawa. Z tych względów znaydując JW. Minister sprawiedliwości, iż dla załatwienia powyżey wspomnianych sporów między sądami Głównemi, dla prędszego uspokojenia kredytorów i wyświecenia wszystkich długów, niebyłoby bez pożytku ustanowić Kommissyą, o którą prosił Hrabia *Niesiełowski*, podał opinią swoję do Naywyższey uwagi. Jego Cesarska Mość potwierdzając tę opiniją rozkazać raczył JW. Ministrowi: oświadczyć w tém Naywyższą wolę Rządzącemu Senatowi. Zatém JW. Minister dopełniając naywyższego rozkazu Monarszego, przekładał Rządzącemu Senatowi w autentyku rzeczoną naypoddannieyszą prośbę Hrabiego Niesiełowskiego ztém. iżby na skutek naywyższey woli, nie zaniechał uczynić względem ustanowienia proszonéy przez niego Kommissyi należytego rozrządzenia. Na skutek czego Rządzący Senat przesyłając do tego Rządu kopiją naypoddańszéy prośby Xawerego Hrabi Niesiełowskiego przepisał tuteyszemu i Grodzieńskiemu Rządom Guberskim obwieścić o tém interessowane strony; kiedy zaś przez Hrabię Niesiełowskiego i jego kredytorów będą wybrani członkowie mający zasiadać w Kommissyi, o tém, iżby Rząd ten, przesyłając do nich dla wykonania zaświadczoną kopiią takowego Ukazu Senatu, w którym wypisany jest rozkaz naywyższy, i uczyniwszy rozrządzenie względem otwarcia Kommissyi doniósł Rządzącemu Senatowi, kto mianowicie wybrani na członków kommissyi i kiedy oni czynności swoje rozpoczną? A jako tuteyszemu Rządowi niewiadomo, jacy są kredytorowie Hrabi Niesiołowskiego i gdzie równie oni jak i sam Hrabia Niesielowski mają zwyczayne swe mieszkania? aby więc o wszystkiém powyżey wyrażonem uwiadomieni zostali tak Hrabia Niesiełowski, jako i jego Kredytorowie i ułożyli się względem wyboru członków do Kommissyi, którey ustanowienie naywyżey dozwolonem zostało, o tem dla ich wiadomości ninieysze obwieszczenie publikuje się. Dnia 30 marca 1816 roku.

Sowietnik Zenon Machwitz.
Sekretarz Dmitrewski.

---

1. Roku 1815 dnia 4 Decembra zszedł z tego świata W. Jan Budziszewski Szambelan. Obywatel obwodu Białystockiego, Dziedzic Hożny i Dubicz murowanych, dóbr w Powiecie Bielskim należących.

Pozostała jego Małżonka Agnezya z Krasińskich, powtórnego małżeństwa nie mogąc powziąść wiadomości, gdzie się znayduje syn Zmarłego a Pasierzb jéy Ignacy Budziszewski dla zrobienia układów o pozostałość i majątek jako z naturalnym sukcessorem zmarłego podaje do publicznéy Krajowéy Gazety dla powzięcia wiadomości, czy wspomniony Ignacy Budziszewski żyje lub nie, który po wyjeździe od oyca przebywał w gubernii Podolskiéy w powiecie Lityńskim. Dat 1816 dnia 19 marca z Białegostoku.

---

1. Sąd Taxatorsko Exdywizorski na usatysfakcyonowanie kredytorow Wiel. Dominika Tyszki b. Prezydenta Ziem. Wiłkom. przeznaczony, do miasta Wilna zjechawszy po długim oczekiwaniu niejawiących się kredytorow sądy swoje do dnia 10 Junii teraźnieyszego 1816 roku odwołał —, w którym terminie że do tegoż miasta Wilna do kamienicy Minkiewiczów na Zarzeczu pod Numerem 519 niezawodnie przybywszy Dzieło ostatecznie bez żadnych odkładów kączyć będzie i naydaléy do dnia 17 miesiąca Junii roku terazn. sprawę całą (z zapisaniem amissyi na niestawających Kredytorów pretensye a za realizowaniem na Debitorach) oczewiście w namowę wezmie; o tém przez trzykrotną w gazetach Kuryera Lit. Awizacyą należących do rozprawy uwiadamia — Dat 1816 Apryla 5 dnia.

Jakób Towiański b. Pisarz Ziem. Ptu Wileń.
Exdyw. Prezydujący.

---

1. Niżéy wyrażona Wdowa po zmarłym Dentyście Serre, który przed kilka laty, miał honor służyć z naywiększym ukontentowaniem Szanownéy Publiczności, pochlebia sobie, też same zaufanie zyskać, gdyż ona ćwicząc się w téy Sztuce przy boku męża przez lat szesnaście, a w częstych jego nieprzytomnościach w Berlinie, usługiwała wszelkim znajomym i godnym osobom — Ona posiada Sztukę leczenia zębów i operacyi z działania, i jest w stanie każdemu wyświadczyć, pragnącemu pomocy lub potrzebnego ratunku, we wszelkich chorobach tak dziąseł, jako też i wewnętrznéy części gęby, przez dobrą radę, albo skutkującą Operacyą — Podług żądania niżéy wyrażona, oczyszcza zęby od zwyczaynéy materyi na zębach osiadającéy, która do utraty zdrowych zębow daleko prędzéy się przyczynia, aniżeli samo zapalenie; zdarza się niekiedy, iż gdzie zęby, a naywięcey przednie, są ściśnione szczegulniéy gdy źle opatrzone, dostają pewny gatunek między sobą ściśnienia na zewnętrznéy powierzchni tak nazwaną *Emalie*, przez co daje powód do zapalenia, które się wkrótce czuć nie daje, lecz póty, póki się nie rozszerzy. — A w tych przypadkach rozdziela ona zęby, aż zapalenie z nich uydzie a tym sposobem zęby się ratują; w niedostatku zaś téy Operacyi, są stracone. — Stąd wynika, iż się znayduje wiele osob bez przednich zębów, a przez co uymuje się przyjemność twarzy, a pomimo tego i pożytek — Przygniłe zęby wypełnia złotem lub Staniolem, a przeto lat kilka trwać mogą. — Niżéy wyrażona wstawuje stracone zęby, a nawet i cały rzęd, naydelikatnieyszym i nayłacniéyszym sposobem przez Sztukę, na swe mieysce, według natury tak wypracowane, że naturalnym się zrównają, i jak naturalne do wszelkich usług są zdatne, a znający się na tém, jest wstanie dosiądz téy wiadomości — Zwolnione zęby, którym żadnéy dać nie można pomocy, umie ona przez zawiązanie wzmocnić, ażeby na czas długi wytrwali — Można także dostać u niżey wyrażoney proszek lub tynkturę od zębow, jako też i prawidła drukowane na utrzymanie w czystości dziąseł i zębow — Cena tey książki jest 4 grosze srebrne. — Niżey wyrażona przejeżdżająca zabawi się tylko dni ośm. —

Josephina Serre.

Approbowana Dentystka od Uniwersytetu Krakowskiego, od Collegio Medico w Warszawie, jako też i od Uniwersytetu Dorpatskiego z pozwoleniem wolney Praktyki w całym obrębie Rossyi od Collegio Medico et Sanitatis w Berlinie. — Mieszka ona na ulicy Niemieckiey w domu WW. Millerów.

2 Z Dóbr Naywyższym Ukazem JEGO IMPERATORSKIEY MOSCI, Febr. 14 d. 1809 Roku nastałym, na fundusz JW. Biskupowi Sufr. Adryanowi Hołowni, i Konsystorzowi Metropolitalnemu Litt. Wileń. Naymiłościwiey oddanych, w Guber. Wileń. w Pcie Wilenskim i Trockim położonych, różnemi czasy zbiegli ludzie oboiey płci inwentarzami i Skazkami rewizkiemi obięci, a mianowicie: z folwar. Szeszolek Metropol. w Pcie Wilen. Paraf. Widzieniskiey; Marcin i Michał synowie Jerzego Kułancowie, Wincenty Jakóba syn Gasperaniec, Szymon Piotra syn Ażolis z synem Antonim, Szymon Jerzego syn Weryk, Maciey syn Jakóba Jukszta, Piotr i Tadeusz synowie Jana Rymkowie, Józef Jana syn Michayłow, Cyprian, Andrzey i Stefan synowie Daniły Maximowie, Jakób Bartłomieja syn Trymaniec, Józef, Maciuk z synami Justynem, Marcinem i z całą familiją u JW. Hrabini Tyszkiewiczowey Star. Gijansk. Kazimierz i Józef Awiniowie alias Baranowscy u JW. Marsz. b. Wiłkom. Jerzego Komara, Dominik Awinas v. Baranowski przezwany Benedyktem Jazgieniczem z żoną i całą familiją u WJX. Kanonika Jana Kulikowskiego, Jerzy i Maciey bracia synowie Gabryela Trymancowie u W. Justyna Pomarnackiego Sędz. Ziem. Wiłkom. — z folwarku Waki Metropolitalney w Pcie Trock. w Parafii Stara Trock. Mateusz Jakóba syn Woyniło kucharz z żoną Katarzyną, Mateusz syn Benedykta Zienkowicz, Jan syn Macieia Baniewicz, Antoni Michała syn Jakubowicz z żoną Maryanną i córką Agatą, Jan Mikołaia syn Raczynski, Jerzy Macieja syn Palewicz, Adam syn Jana Grak, Kazimierz syn Jana Ziękiewicz, Jan Jakóba syn Woyniło z żoną Agatą i synem Jakóbem, Jerzy Jakóba syn Woyniło, Marcin z żoną Maryanną i Jerzy synowie Tomasza Maciulewiczowie, Michał Jerzego syn Rusiecki, Rafał syn Teodora Kopacz z żoną Domicellą z synem Józefem córką Wiktoryą, Anną, Maryanną, Rozalią, Maryanna Andrzeia córka Grablewska, Ewa Adama córka Stankiewiczówna, Magdalena córka Mateusza Rusiecka — Iżby przeto wyrażeni włościanie zbiegli z dóbr pojaśnionych wyżey, iako funduszowych, a tém samem Skarbowych, do Skazek teraz formuiących się przez nikogo zapisywanymi niebyli, owszem gdyby przez Policyą Ziemską do mieysca ich urodzenia powróceni zostali, gdyż iako własnych, na mocy praw krajówych Aktorowie dochodzić będą, przez ninieysze trzykrotne ogłoszenie zastrzegaiąc, w imieniu Aktorow naymocniey upraszam, i podpisuię —. Dyecezalny JW. Biskupa Orsz. Sekretarz, Franciszek Zacharzewski.

---

1 Sąd Taxatorsko-Exdywizorski dla uczynienia satysfakcyi Kredytorom i pretensorom zeszłego Andrzeja Stankiewicza Konsyliarza Dworu Polskiego, Dekretem Remmissyynym w Sądzie Ziemskim Powiatu Mińskiego zapadłym, delegowany — W terminie przepisanym do miasta Mińska zjechawszy, właściwy pierwszemu zjazdowi Dekret zaferował i zjazd powtórny w Roku 1816 Julii 5 dnia naznaczył, w którym do stanności wszystkich Kredytorow i pretensorow tegoż zeszłego Stankiewicza obowiązuiąc, że po wyexpedyowaniu z possesorami Aktow i po wysłuchaniu od stawaiących sprawy do namow weźmie, a na niestawaiących amissyą zapisze, ninieysza trzykrotną awizacyą ostrzega Roku 1816 Febr. 28 dnia, u tey awizacyi podpisy Urzędnikow następne, Samuel Kostrowicki Sędzia Ziem. Miński Exdywizor Prezyduiący. Ignacy Bucewicz Podsędek ziemski Pttu Mińsk. Exdyw. Edward Wańkowicz Podsędek Ziemski Pttu Mińsk. Exdyw. O zgodności z Protokułem świadczę: Antoni Weryha Regent Exdywiz.

---

1 Z majątku Duchownego Rukoyń, maiącego położenie w Gubernii i Powiecie Wileńskim, zbiegli różnemi czasy poddani, i w rewizyi 1795 oraz 1811go roku, przy tymże maiątku zapisani ludzie, Michał Bartłomieia syn Kossowski maiący teraz lat 20, Wawrzyniec Stanisława syn Frąckiewicz lat 39, Franciszek Bartłomieja syn Rodziewicz lat 20, Jędrzey Franciszka syn Wierczniey lat 24, Jędrzey Jozefa syn Urbanowicz lat 44, Maciey Tomasza syn Ossowski lat 9 z matką Katarzyną, i Kazimierz Tadeusza syn Wiszniewski lat 32 — Ninieyszem przeto ogłoszeniem zastrzegaiąc, aby wzmienieni powyżey ludzie w następney rewizyi nigdzie do Skazek zapisani niebyli; o dostawienie ich za pośrednictwem Policyi do maiątku Rukoyń, upraszam.

Jozafat Sawicki Rządca maiątku Rukoyń.

---

1 Kommissya Sądowa Edukacyyna, w sprawie funduszu Edukacyynego z JOO. Xiążętami, Stanisławem Senatorem Królestwa Polskiego, Dóbr Siehczowa w Pcie Nowogrod Wołyńskim, Maxymilianem Kamerherem Kommissarzem Kommissyi swéy, miasteczka Krzywina w Pcie Ostrogskim, Karolem byłym Marszałkiem Powiatu Kowelskiego, miasta Ostroga dziedzicami Jabłonowskiemi, Sukcessorami JOX. Janusza Jabłonowskiego Kanonika Łuckiego, Wsi Tupał w Pcie Kowelskim Dziedzica — Sukcessorami JOXX. Jana, Kajetana i Anny z Xiążąt Sapiehow Jabłonowskich Wojewodow Bracław. JW. Emilią z Xiążąt Sapiehow Jelską w mieście Wilnie mieszkaiącą, JOX Sapiehą Taynym Konsyliarzem Uszpola w Pcie Wiłkomirskim dziedzicem, JWmi Sołtykami, JWną Maryanną z Xiążąt Sapiehow Puzyniną Dobra swe w Pcie Wileńskim maiącą, przy przesłaniu Obwieszczenia do Gazety Kuryera Litew. o zapłacenie summ trzech, iedney, zł. 30,000, drugiey zł. 1000, trzeciey zł. 10,000 po Duch w eństwie za granicę odpadłem z zapisu Jaśnie Oświeconey Xiężny Anny z Sapiehów Jabłonowskiey W. B. pochodzących, z prowizyami corocznemi, Dekretem Sądu swego Ru 1815 dnia 12 miesiąca Listopada z Nru 1882 i Obwieszczeniem pod Nm 17,577 d. 6. Września Ru tegoż objętey poszukiwane, na stawienie się stron, złożenie dowodow i ostateczną odpowiedź dzień 2 Miesiąca Maja 1816 Ru pod rygorem w Ordynacyi założonym i obowiązkiem ulegania choćby zaocznemu Dekretowi naznacza — Dan w Krzemieńcu dnia 13 marca 1816 Roku

Plater K. S. E.

Sekretarz Józef Kruczkowski.

---

1 Podaie się do wiadomości, że w folwarku XX. Bernardynow w mieście Wilnie znayduie się do sprzedania do 200 sążni kwadratowych drew opałowych, suchey brzozy i olchi; kto żąda kupić takową ilość razem, albo częściami, może o cenie dowiedzieć się u Ekonoma w tymże folwarku.

---

3 Z maiątku Mielek w Pcie Wileńskim w Parafii Korwiemskiey położonego należącego do dziedzictwa W. Toczyłowskiey Sędziny od roku 1812 różnoczasowie rozeszli się ludzie poddani, i Skazką zajęci, iakoto: Stanisław Niedzwiedzki, ze dworu Mularz, ze wsi Mielek — Józef Mikulewicz, Gabryel Jagieło, brat iego Dominik Jagieło, Wincenty Jurewicz, Mateusz Gustynowicz, z żoną i z synem Józefem, ze wsi Dowcian, Tadeusz Pietkiewicz z żoną, brat Dominik Pietkiewicz, Andrzey Mickiewicz, brat iego Józef Mickiewicz z żoną, Jan Romasłowski opuściwszy Chatę z całym dobytkiem z oycem i bratem wyszli — Zechcą zatém teraz obywatele, iako też ktokolwiek utrzymuie, zwyż wyrażonych ludzi, dać wiadomość do samey Aktorki mieszkaiącey w maiątku własnym, gdyż w czasie przyszłym, jeśliby ktoś zapisał w skazkę swoią, za dowiedzeniem się przez dziedziczkę tych ludzi porządkiem prawnym poszukiwać będzie.

---

3 Niżey podpisany podaie przez Gazetę Kuryera Litewskiego do publiczney Wiadomości, iż z maiątku iego Stracz zowiącego się, w Wileńskiey Gubernii, Zawileyskim Powiecie, w Swirskiey Parafii położonego, zapisani

w rewizyynych 1795 i 1811 Roku Skazkach wolni ludzie, tudzież Włościanie, wyszli i zbiegli rożnemi dattami, a mianowicie, wolni: Roku 1796 Józef Tomasza syn Hryniewicz, Nikiper Jana syn Dawidowicz, Bartłomiey Marcina syn Płachoyć z synami swemi Andrzeiem i Mateuszem, Jan Marcina syn Buyko, Antoni Andrzeja syn Byliński, Grzegorz Jana syn Borodzicz, Michał Jerzego syn Kaniewicz, Kazimierz Macieja syn Linowski. 1797 Michał Jana syn Bohdanowicz, Maciey Alexandra syn Januszewski z synem swoim Wincentym, Jerzy Jana syn Andrukiewicz, Maciey Macieia syn Strupczyński, Józef Myślicki, Symon Michała syn Barszczewski, Michał Jacka syn Bakiewicz, Jerzy Jerzego syn Osiński. 1800 Michał Symona syn Massalski z synem swoim Michałem. 1804 Andrzey Macieia syn Sewerynowicz z synem swoim Andrzejem. Włościanie: 1796 Adam Stefana syn Akartel. 1797 Ignacy Jana syn Sorokowski, Jakub Jana syn Szostakiewicz, 1798 Ignacy Symona syn Woyciechowicz. 1800 Bartłomiey Macieia syn Jocz. 1801 Wawrzyniec Jerzego syn Kućko, Maciey Symona syn Łukaszewicz, Tomasz Grzegorza syn Łukaszewicz, Krzysztof Marcina syn Miziey. 1802 Jakub Szmygielski. 1806 Kazimierz Marcina syn Jasiul, Jakub Jana syn Łachowicz. 1807 Andrzey Macieja syn Jurewicz, Jan Jerzego syn Niciey, Jan Michała syn Illuk. 1808 Andrzey Krrzysztofa syn Pietkiewicz. 1809 Tomasz Jakuba syn Tumko, i 1812 Jerzy Stanisława syn Stankiewicz. Jeśliby zatém kto takowych wyż wyrażonych Ludzi, w czasie teraźnieyszey Rewizyi prosto do Dziedzica maiątku Straczy, lub do władzy bliższey policyyney nie odesłał, i w Skszki swoie zapisał, za wolnych zmuszonym zostanie do zwrótu podatków przez wiele lat za nich zakładanych; za Włościan zaś, oprócz zwrótu Podatków i samych osób, pociągaionym ieszcze będzie do sądowey odpowiedzi za wzbronione Prawami utrzymanie zbiegów. Datt w Wilnie Roku 1816 marca 8go dnia Daniel Tołłokoński Paszkiewicz Komissarz dawnego Skarbu Pol.

---

2. Mińskiéy gubernii Boryssowskiego powiatu, wiadomość wyszłych włościan z dziedzicznego majątku Klewki alias Józefowa, W. Józefa Harasimowicza Sędziego granicznego powiatu Boryssowskiego; od 1813 roku. A mianowicie ze Wsi Klewki Amielan Sakowow Zieziula dusz męzkich 3 Karp Antoniów Sołowiéy męzkich 3 żeńskich 2. Pałahieja Hryhorowa żona Holonkowa d. ż. 4. Jawehim Chwiedorow Zieziula d. m. 5 ż. 3 Iwan Nazarow Zieziula d. z. 3 ż. 1. Adam Michałow Zieziula d. m. 1 ż. 2. Awhinia Jurkowa Zieziulowna d. ż. 1. Marcin Pawłow Sześcieren d. m. 1 ż. 1. Andrey Michawłow Szescieren d. m. 1. Prokop Apanasow Sołowiéy d m. 1 ż. 2. Kondrat Iwanow Sawczyn d. m. 2 d. 3. Marcin Mikołajew Sołowiey d m. 3 ż. 6. Andrey Jakowin Hermanowicz d. m. 1 ż. 3. Wasil Minow Mudrec d. m 4 ż. 6. Cichom Sołowiey d. m. 2 ż. 4. Mikita Chwiedokow Sołowiey d m. 1 ż. 1. Sciepan Jesipow Zieziula d. m. 3 ż. 3. Mikita Apanasow Zieziula d. m. 3 ż. 4. Parafien Kirylin Sołowiéy d. m. 6 ż. 3. Iwan Sawelew Zieziula d. m. 4 ż. 2. Nikipor Piotrow Sołowiey d. m 5 ż 5. Naum Astapow Sześcieren d. m. 3 ż. 4. Chwiedorow Borysow Sołowiey d. m. 4 ż. 4. Ze Wsi Starosiela: Alexiey Hryhorow Łapyronek d. m. 6 ż. 4. Isak Chwiedorow Szweit d. m. 5 ż. 4. Antoni Cimochow Maczuga d. m. 2 ż. 4. Karp Chwiedorow Szweit d. m 1 ż 5. Iwan Alexiejew Zarnosiek d. m. 3 ż. 5. Sidor Iwanów Łapyronek d. m. 4 ż. 1. Chwiedor Iwanow Bury d. m. 4 ż. 5 Iwan Michałow Bury d. męz. 7 żeń. 3. Wasil Wasiłow Markowski d. m. 1 ż. 1. Cit Anikiejew Makrakowski d. m. 2 ż. 1. Ze wsi Mozan Wasil Awłasow Zhun d. m. 1 ż. 1. Iwan Tarasewicz d. z. Ze wsi Białawki. Maxim Hryhorow Łapyronek d. m. z. ż. 3.

Takowi wyszli samowolnie włościanie z całym swym dobytkiem, bydłem i końmi, i znayduiący się w maiątkach JW. Bułhaka Marszałka Bobrnyskiego, JW. Marszałka i Chorążego Pruszanowskich w Powiecie Rzeczyckim, toż u W. Zukowskiego Assesora i dalszych mieyscach utrzymuią się; aby niebyli w pisani w Skazki Rewizyyne, zastrzega się — Z taxy i Exdywizyi Dubnickiey należących do tegoż Harasimowicza o siemd mil od Wilna wyszło z Zascianku Zacharyszek dwóch braci Kazimierz i Tomasz Kałowie z żonami i dziećmi i mieszkaią w Zascianku Burbiszkack do Starostwa Brażolskiego przynależnym, pomimo kilkakrotną odezwę i Ukazy Rządowe niezostali wydani, aby zatém nie byli wciągnięci w Rewizyą, zastrzega się.

Michał Grabowski Reg. S. Gr. Wileń.

---

3 Z Dóbr Kukuciszek zwanych w Pcie Wiłkomirskim sytuowanych dziedzicznych JW. Ferdynanda Barona Franka, zbiegło wielu poddanych inwentarzami i skaskami Rewizkiemi pod temiż Dobrami zaiętych, za których Dziedzic podatki Monarsze opłacać i wszelkie powinności zastępować iest unaglony; gdyby zatém włościanie zbiegli z Dóbr Kukuciszek do Skazek dopiero formuiących się przez nikogo niebyli zapisywanymi. Dziedzic uprasza, gdyż iako własnych na mocy praw krajowych dochodzić będzie, iako proszony podpisuię

Jan Kniaziewicz Adw. Sub. Wil. Plenip.

---

2 Продаютъся за отъѣздомъ четвѣрка лошадей вороныхъ, молодые и хорошо выѣжные, для Города и для дороги совсѣю полною хорошею збруею, а такъже и дрожки хорошия имя содержателя, спросить въ домѣ пивовара букши, что Повиленской улицы за Театромъ.

2 Pewny wyjeżdżaiący przedaie cztéry konie wronę, młode i dobrze ujeżdżone, do miasta i do drogi ze wszelką zupełną i piękną uprzężą, a razem i drążki dobre; o imie właściela zapytać należy w domu piwowara Bukszy, na ulicy wileńskiey za teatrem.

---

3 Z maiątku funduszowego Daukszyszek w Gubernii Litt. Wileńskiey, w Powiecie Oszmiań położonego W. W. PP. Bazylianek Klasztoru Wileńskiego, różnemi czasy od 1806 Roku, zbiegli ludzie oboiey płci inwentarzami i skazkami rewizkiemi zsięci; iako to: Andrzey syn Andrzeia Jezowita, Agata Sietukowna, Krystyna Turewiczówna, Maciey syn Tadeusza Mickiewicz z żoną, Antoni syn Tadeusza Mickiewicz z żoną, Szymon syn Kazimierza Mickiewicz, Jan syn Piotra Mickiewicz z żoną, Felicyan i Maciey synowie Piotra Mickiewiczowie, Stanisław syn Bartłomieia Januszkiewicz z żoną, Bartłomiey syn Marcina Januszkiewicz z żoną, Wawrzyniec syn Stanisława Januszkiewicz z żoną, Antoni syn Wawrzyńca Januszkiewicz, Tomasz syn Jana Januszkiewicz z żoną, Jan syn Tomasza Januszkiewicz, Jakób syn Józefa Pawluszkiewicz, Jakób Pawluszkiewicz z żoną, i dwóma córkami, Maryanna Merkowska, Johanna Massalska z córką, u W. Mineyki Starosty, Andrzey Munia z żoną, Jan syn Adama Sulżycki z Żoną. Bartłomiey syn Adama Januszkiewicz z żoną, Jan syn Adama Januszkiewicz, córka Franciszka, Dominik syn Adama Januszkiewicz — Gdyby zatém wszczególności włościanie zbiegli z rzeczonego maiątku funduszowego Daukszyszek, do Skazek dopiero formuiących się; przez nikogo zapisywanemi nie byli, owszem aby zapośrednictwem policyi Ziemskiey na mieysce ich urodzenia powróceni zostali, przez ninieysze trzykrotne ogłoszenie zastrzegaiąc, z mocy plenipotencyi sobie służącey, naymocniey upraszam — Dyecezalny JW. Biskupa Hołowni Sekretarz, Franciszek Zacharzewski.

---

3. Po zeszłym Kamerherze Piotrze Iwanowiczu Łambie, pozostał majątek w Mińskiey gubernii w powiecie Bobruyskim Plosy i Czernin zwany, do ktorego tak za wexlami, jako i ex re possessyi tey majętnośc Grafini Adelaida Rosti dziś Chorążyna Malinowska, ścieląc pretensyi na 200,000 rubli assygnacyynych, niesie swóy upominek rozwinowszy procedera w Gubernii Kijowskiey, i w sądzie powiatowym Bobruyskim, gdzie już Dekret akta przeznaczający zakroczył. — Sukcessorowie zeszłego Kamerhera Łamba JWW. Sowietnikowi Hołochwastowie i Waskowa, zamierzają sprzedać rzeczony majątek: iżby więc Publicznośc o takowym procederze do majętności Ploskiéy zastosowanym była zawiadomioną, postanowiłam uczynić przez Gazetę ninieysze ostrzeżenie.

Adela Malinowska.

3. Z Dóbr funduszowych XX. Karmelitów Bosych Głębockich, w Powiatach, Dziśnieńskim, Wileyskim i Borysowskim w Gubernii Mińskiey położonych; (oprócz tych, co są za wiedzą i rewersami, na usłudze w Klasztorach Wileńskim Ostrobramskim, i u S. Teresy w Wilnie za Wiliją) znaczna ilość włościan funduszowych Skarbowych, inwentarzami i uprzedniemi trzema Rewizyynemi skazkami w Roku 1795, 1800, i 1811 zaiętych, z domów swoich przez swywolę precz wyszło; a iak się poczęści słyszeć daie, na wyięcey w gubernie Litewskie Wileńską i Grodzieńską — Że zaś każdy czyniący teraz nową Rewizyą w celu zrobienia Skazki, zna dostatecznie własnych swoich, to iest, domorosłych włościan; i wiedzieć koniecznie zarazem musi, o przybyłych do siebie skąd inąd; zastrzega się przeto każdego Dziedzica, i iakiegobądź kolwiek tytułu dóbr Posessora, oraz Prześwietne Magistraty, iżby tych, to poślednich, nieproszonych gości „*a mianowicie włościan klasztoru Głębockiego*„ w teraźnieyszą u siebie Skazkę umieszczać i zapisywać nieraczyli: inaczey bowiem postępuiący, niczém się nie osłonią od utraty onych, a nadto od nagrody kosztow, i prawami przepisanych „ za przechowywanie zbiegów i bezpaszportnych, sztrafów — Takowe ostrzeżenie, do Gazety Kuryera Litt. pydaiąc iako oto proszony, własną podpisuię ręką 1816 Roku marca 7 dnia — Karmelitów Bosych Lit. Prowin. Generalny Caus rum Prokurator.
X. Ludwik Garbowski.

---

3. Zbiegli z Zmaiętności Łuszczykowszczyzny Taxatorskim Exdywizorskim Dekretem sądzoney, dla WW. Wincentego i Kazimierza Korzeniewskich, Gabryel Hołownia, Jan Hołownia, Marcin syn Andrzeja Paszkiewicz, Jakób Rogal z żoną i dziećmi, Antoni Klimowicz z córką, dwóch Marcinow synow Jana Rogala i siotrą Katarzyną, aby takowych ludzi nikt nie zapisywał do teraźnieyszey rewizyi, iako dziedzicznych i Skazkowych pomienioney maiętności, ale odesłał do niey, albo do Policyi Ziemskiey Pttu Lidzkiego wszystkich, ktorzyby o nich mieli wiadomość, uprasza się naymocniey. Dnia 30 marca 1816 roku. — Ignacy Adamowicz Rot. Lidzki.

---

3. Po zeyściu z tego świata ś. p. Andrzeja Szawlewicza za zapisami przyznanemi przez tegoż Szawlewicza sporządzonemi i naturalnym spadkiem krwi domu alias Łaźniow w mieście Wilnie na ulicy Safianickiey pod Nm 545 położonego i dalszey własności pozostałey, Jan, Szymon i Maciey Zapaśnikowie stawszy się istotnemi Sukcessorami do teyże własności w assystencyi Opieki sądownie przeznaczoney intromitowali się, którą to własność gdy Ur. Krystyna z Hlebowiczów Szawlewiczowa żona zeszłego Szawlewicza arbitralnie i bezprawnie zagarnęła, w tym porządku tak o expulsyą, iako też o nikczemność iey pretensyow w Sądzie Ziem. Wil. ciż Zapaśnikowie rozwinąwszy procedera iuż Dekret Dyllacyyny uzyskali, z iakiego powodu ostrzega się publiczność, iżby nikt z JP. Szawlewiczową, ani o kupię, o zastaw ardę: i w żaden sposob w umowe o rzeczony Dom na Sfianikach położony niewchodził — Jakowe Ostrzeżenie w imieniu własnym, oraz braci Szymona i Macieja Zapaśnikow podpisuię. Jan Alexander. Zapaśnik.

---

3. *Roku 1816 d. 12 februaryi podaie się do wiadomości.*

1. Anna z Janiszewskich Dobrowolska obrządku rzymsko Katolickiego, po wydaniu edyktów tak w tey Łuckiey, iako i Zytomiérskiey dyecezyiach, oraz uczynionych kommunikacyach do innych konsystorzow w tém Imperium będących, żadney zniskąd o *Antonim Dobrowolskim* niepowzięła wiadomości, który oną opuścił przeszło już lat dwadzieścia sześć. Ktoby więc miał iaką o wspomnionym Dobrowolskim wiadomość, Konsystorzowi Rzymsko-Katolickiemu Łacińskiemu Łuckiemu donieść raczy.

2. Ur. Mateusz *Koralkowski* zawarłszy ślub małżeński z Ur. *Praxedą z Oxobińskich*, w kościele katedralnym łuckim, gdy z nią lat ośm przemieszkał, wzmiankowana żona iego opuściwszy go, nie wiadomo gdzie się udała. I lubo proszący starał się o wydanie edyktow tak w tey Łuckiey iako i Zytomirskiey dyecezyy, oraz i do innych w tém państwie będących konsystórzow, uczynienie kommunikacyi, przecież zniskąd o niey niepowziął żadney wiadomości. Ktoby tedy o niey pewnie był świadomym, raczy Konsystorz łucki łaciński zawiadomić.

3. Szlach. Teodora z Kielewiczow zawarłszy ślub małżonki z Szlach. *Godfrydem Paszornikiem* w kościele parafialnym dubieńskim wyznania ewangelickiego przed laty ośmiu po krótkiém z nim pomieszkaniu rozpoczęła była proces sprawy rozwodowey w konsystorzu łuckim łacińskiem i po zwykłych wydanych edyktach w swey własney dyecezyi, oraz i innych w tém państwie będących konsystorzow, zniskąd iednak o nim niepowzięła żadney wiadomości. Ktoby miał onim iaką wiadomość, tę do łuckiego łacińskiego Konsystorza donieść raczy. Kanonik Krzyżanowski.

---

3. Przybyły do miasta tuteyszego uprzywilejowany w głównym Kollegijum Medycznym w Berlinie równie w St. Petersburgu Dentysta Kohn, mieszkaiący w domu Wolfa pod Nr. 588 na ulicy Trockiey, oświadcza Prześwietney Publiczności Wileńskiey we wszelkich dolegliwościach zębów za pomierną cenę swoią posługę — Ubogich bez żadney zapłaty leczyć przyrzekając.

---

3. Ogólna wiadomosć zbiegłych Poddanych w różnych latach z majątku Inkistrów w powiecie Wiłkomir. w parafii Malackiey położonego. Których aby nikt do skazki teraźnieyszéy niezaymował przez 3 krotne gazety Kuryera Litewskiego ostrzega się:

Imiona takowych zbiegłych, Andrzéy Matyaszys z żoną i z 2 synami Tomaszem i Kazimierzem, Mateusz Pieczulis syn Andrzeja Józef Antonim zwany, i Kazimierz Pieczulowie Michał Pieczulis Wawrzyniec, Gudanowicz syn Jakuba. Jerzy Kazimierza syn Pieczulis z żoną i z synem Gabryelem, Anna Maciejowa Pieczulowa Maryanna Pieczulowa Januk Antoniuka syn Pieczulis Kazimierz Jerzego syn Matyaszys, Andrzéy Matyaszys z żoną i z synem Justynem, Mateusz Pieczulis z bratem swoim Michałem, Antoni Rabicki z trzema synami Bazylim, Stefana i małym 3cim i z dwuma Córkami, Krzysztof Bukiel z żoną i z dwoma synami i córką, Kaziuk Bartłomieja syn Matyasys Razganiuszkiem zwany, Teodor Minkiewicz szewc, który wiele zrobiwszy szkody i przez wszystkie lata za z dusze podatkow niepłacąc uciekł, z żoną, synem Winceutym i z córką Antoniną — Takowe ostrzeżenie własną ręką popisuję. F. Dambrowski Kom. Woł.

---

3. Wiadomości zbiegłych ludzi z majętności Meyszagoły dziedziczney, Sukcessorow zeszłego ś. p. JW. Houwalta Sztatskiego Sowietnika w powiecie Wileńskim sytuowaney. *Z miasta Meyszagoły:* Wincenty Ignacego syn Jurewicz, Stanisław Macieja syn, Jurewicz, Franciszek Jana syn Kowalewski, synowie Franciszka Tadeusz, Wawrzyniec i Maciéy. *Ze wsi Mesluk:* Jerzego Szarmuksznia wychowanek Krzysztof bez nazwiska, Jerzy Jerzego syn Zemaytis. *Ze wsi Miedziuk:* Franciszek syn Andrzeja Tomaszewicz, Franciszek syn Jerzego Raczycki synowie Raczyckiego Karol, Kazimierz i Maciey, Antoni syn Mateusz Surwiłowicz. *Z Gladkiszek* Franciszek Jerzego syn Deweynis. *Z Piotrowszczyzny* Symon syn Jerzego Surwiłowicz. *Z Zamesluk* Antoni syn Symona Lebiedziński. *Z Karszunałowki* Maciey syn Macieja Sztabiński, Franciszek Grzybowski z synem.

Takowi ludzie aby nigdzie do skazek zapisywani niebyli, ale z mieysc gdzie się znayduią do swoich siedlisk odesłani zostali skutkiem Ukazów upraszam, za wywiedzeniem się o ich lokacyi, że jak ich tak i sztrafow za utrzymywanie dziedzice dochodzić będą. Zastrzegam Umocowany Józef Sarosiek.

DODATEK DRUGI

1 Excerpt processu z Protokułu Potocznego Kancellaryi Ziemskiey powiatu Sieńskiego w roku ninieyszym tysiąc ośmset szesnastym miesiąca marca dnia piętnastego zapisanego i tegoż roku i miesiąca pod pieczęcią Urzędową Ziemską Powiatu Sieńskiego stronie potrzebuiącey iest wydan.

Roku tysiąc osmset szesnastego miesiąca marca dnia piętnastego Proces Imieniem Wielmożnych Jmść Panow Adama Chorążego Pttu Sieńskiego i Mikołaja Deputata z Powiatu Sieńskiego do Dworzańskiego zebrania Gubernij Mohilewskiey Braci rodzonych Ciechanowieckich na Wielmożnego JPana Jana Tomasza Stetkiewicza Porucznika Gwardyi Wóysk Polskich przeciw zaniesionemu roku tysiąc osmset szesnastego miesiąca Januaryi dziewiętnastego dnia Jego Manifestu, z objaśnieniem sprawy w tym składzie: iż co zeszły Krysztof Stetkiewicz poiąwszy w zamęście Joannę Hrabiankę Krasinską wielką summę w Dom Stetkiewiczow wnoszącą; i zapisami od męża swego cały maiątek Stetkiewiczowski Pożenki i Raniew maiący w sobie dusz rewizyinych męskich trzysta czterdzieście iedna, ze wszystkiemi przynależnościami ubezpieczenie tey summy razem i dożywocie maiącą spłodziwszy z nią Synow czterech Jgnacego, Mikołaja, Jozefata, Tadeusza Stetkiewiczow — Córek trzy Marcyannę, Ludowikę, Teressę Stetkiewiczowien, nie zaspokoiwszy długi swoich Antecessorow, i nowe zaciągnowszy żyć przestał. — Po śmierci którego Joanna z Hrabiow Krasińskich Stetkiewiczowa w Rząd swóy dożywotni wedle opisow, cały maiątek Stetkiewiczowski Pożenki i Raniew ze wszystkiemi przynależnościami, i intratami z tegoż maiątku przychodzącemi objęła: a jako wielki w Dom Stetkiewiczowski wniosek na Pożenkach i Raniewie ubezpieczony — niemniey ieszcze i na procentach summy u Kasztelanowey Ogińskiey *siedm tysięcy Talarow Bitych* maiąc — Na conto których summ zapożyczyła u Niemiry *Talarow Bitych trzy tysiące*, sposobem zapisow swych od Męża sobie danych na Pożenkach i Raniewie, i pod Ewikcyą i inekwitacyą, czego za opisami była Panią (jeśliby w terminie nie opłaciła) podaiąc, Prawo Zastawne Niemirom w roku tysiąc siedmset czterdziestym wtórym, miesiąca marca pierwszego dnia wydawszy w niedługim czasie dług śmiertelności wypłaciła. — Jgnacy Stetkiewicz jako starszy Brat po śmierci Matki Joanny z Krasińskich Stetkiewiczowey cały maiątek ze wszelką ruchomością Gospodarską, i cokolwiek nazywało się ruchomością kleynoty, srebro, cyna, miedź, koni, bydła, pojazdy, &c. — W rząd Opiekuński objął — W ciągu którey Opieki, i Rządu nad maiątkiem nie usposobiał się do zniesienia ciężarow Antecessorow swoich, lecz przez niepomiarkowane i rozrzutne życie większe jeszcze, nie opłaceniem procentow i zaciąganiem przez siebie pomnożył długi. — Szczegulnie żenie swojey de Domo Katarzynie Józeffowiczowey *złłch kurencyi Ruskiey sześćdziesiąt tysięcy* — Woynom *złłch Ruskich ośmset* udzielnie tymże Woynom *czerwonych złłch sto* — Mikołajowi Stetkiewiczowi *Talarow Bitych czterysta sześćdziesiąt* — Dłuskiemu *Talarow Bitych dwieście* — Matusewiczowi *Talarow Bitych dziewięćdziesiąt pięć* — Jakowickiemu *Talarow Bitych pięćset* — Jozeffatowi Stetkiewiczowi *Talarow Bitych ośmdziesiąt* — Udzielnie temuż *Czerwonych złłch sztuk dwadzieście pięć* — Franciszkanom Sieńskim *Talarow Bitych trzysta trzynaście* — Woydziewiczowey *Talarow Bitych pięćset* — Udzielnie teyże Woydziewiczowey *złłch Polskich pięćset* — Musnickiemu *Talarow Bitych sto ośmdziesiąt* — Bazylianom Pustyńskim *Talarow Bitych dwieście dwadzieście* — Borodzicom *Talarow Bitych dwieście* — Zienkiewiczowi *Talarow Bitych sto* — Antoniewiczowi *złłch Polskich trzy tysiące* — Woynom *Czerwonych złłch sto* — A gdy Mikołay Stetkiewicz dowiedział się o zaciąganych długach i majątek rządem Jgnacego Stetkiewicza upadaiący — Przyjacioł użył pociągaiąc onego do jakowegokolwiek przyjścia umiarkowania, jakoż przez pośrzednictwo przyjacielskie daiąc się namówić — Mikołaiowi Stetkiewiczowi Pożenki ustępuiąc, a przy sobie Raniew utrzymuiąc w roku tysiąc siedmset czterdziestym siódmym Februaryi dwódziestego wtórego dnia — Za uzyskaniem od Kasztelanowey Ogińskiey summy Macierzystey *Talarow Bitych siedm tysięcy* wszystkie długi Oyczyste i Macierzyste, mianowicie Starosty Chosławskiego Ciechanowieckiego miał zaspokoić, i zadósyciem lat Braci młódszych Jozeffata, i Tadeusza pod równy dział wszelką ruchomość, to jest kleynoty, srebro, cyna, miedź, koni, pojazdy, bydło i wszelką aparencyą stołową wedle regestru podpisanego miał złożyć, tudzież i Raniew w teyże sytuacyi w jakiey objął, miał podać upewnił — Powodem czego, Starosta Chosławski Antoni Ciechanowiecki, a dostrzegłszy jeszcze, że Jgnacy Stetkiewicz uzyskawszy summę od Kasztelanowey Ogińskiey *Talarow Bitych siedm tysięcy* za Prawem zastawnym na Pożenki i Raniew od Matki jego Joanny z Krasińskich Stetkiewiczowey wydanym, niechce oddawać, rozwinął proceder ze wszystkiemi Stetkiewiczami o satysfakcyą Prawu zastawnemu za nieopłacenie summy *trzech tysięcy Talarow Bitych* i procentow od niey za wszystkie lata zaległych przed Sąd Tryb: Głgo W. Xięstwa Litewskiego. A ciągnąc rok po roku proceder przez trzy lata — z jednemi oczewiste, z drugiemi kontumacyine, w tych leciech, pierwszy tysiąc siedmset czterdziestego osmego Msca 9bra wtórego dnia — drugi tysiąc siedmset czterdziestego dziewiątego Marca iedynastego — trzeci tysiąc siedmset piędziesiątego Februaryi siedmnastego dnia — z przysądzeniem w onych summy *Talarow Bitych dwunastu tysięcy i złłch Polskich trzy tysiące trzydzieście* uzyskał Dekreta — A gdy za takowemi Dekretami Trybunalskiemi, objęcia Pożenek i Raniewa tentował, Jgnacy Stetkiewicz i w Imieniu wszystkich Braci niedopuścił. — Starostowie Chosławscy Antoni i Cecylia z Niemirow Ciechanowieccy za zapozwami o kontrawencyą i o wynikłe nowe Expensa, oraz o inekwitacyą do Pożenek i Raniewa — Czwarty Dekret Trybunalski z Aprobatą pierwszych trzech Dekretow — z Mikołajem, Jozafatem, Tadeuszem Stetkiewiczami oczewisty uznawaiący we wszystkim, satysfakcyą Prawu zastawnemu, i objęcia Pożenek i Raniewa ze wszystkiemi przynależnościami, jak Prawo zastawne obeymuje przez Urząd ad Libitum użyć się maiącego bez obwieszczenia quovis Captato tempore, póki objęto nie będzie, nie uważaiąc na żadne ni odkogo bronienie w inekwitacyą przeznaczaiącym — a z Jgnacym Stetkiewiczem jako i czwarty raz niestawaiącym kontumacyiny; Approbuiący wszystkie Dekreta (oprócz *Talarow Bitych dwunastu tysięcy, i złłch Polskich trzy tysiące trzydzieście*, na wszystkich Braci i onym wskazanych) jeszcze na Jgnacym Stetkiewiczu nowych expensy *złłch Polskich dwa tysiące* zasądzaiący. — Między zaś Braćmi Jgnacym, Mikołajem, Jozeffatem, Tadeuszem, Stetkiewiczami na równe części exdywizyą Pożenek i Raniewa, nienaruszaiąc objęcia, i possesyi tychże Dóbr Starostom Chosławskim Ciechanowieckim roku tysiąc siedmset piędziesiąt pierwszego Februaryi dwódziestego dnia uznawaiący — Dla Mikołaja, Jozeffata, Tadeusza, Stetkiewiczów na Jgnacym Stetkiewiczu *złłch Polskich sześćdziesiąt tysięcy* zasądzaiący, uzyskali — Za którym Dekretem czwartym wyż wspomnionym Trybunalskim, roku tysiąc siedmset piędziesiąt pierwszego marca piątego dnia Pożenki — w tymże roku przez przyczynę, że Jgnacy Stetkiewicz rumacyą sobie z folwarku Raniewa wyjednał, a Ciechanowieccy czyniąc powolność na oną zgodzili się, marca dwódziestego osmego dnia podanie Raniewa ze wszystkiemi przynależnościami do tych dwóch Folwarkow w Woiewództwie Witebskim leżących Nemine Contradicende, owszem za dobrowolnym zezwoleniem wszystkich Stetkiewiczow przez Kazimierza Mężyńskiego Sędziego Grodzkiego Woiewództwa Mścisławskiego, jako listy podawcze i inwentarze tymże Mężyńskim podpisane Starostom Chosławskim Ciechanowieckim wydane poświadczaią, uiściło się. Po nastaniu tego. Gdy Jozeffat i Tadeusz Stetkiewiczowie ad satisfactionem Dekret wyż wspomniony pod dattą tysiąc siedmset piędziesiąt pierwszego roku Februaryi dwódziestego dnia zaszły w wyprowadzeniu exdywizyi, trudność i wielkie expensa przewidzieli, za użyciem przyjacioł do Starostwa Chosławskich Ciechanowieckich, umuwili się o wyprzedaż na wieczność swoie części z Pożenek i Raniewa przychodzące, jakoż w roku tysiąc siedmset piędziesiatym trzecim oktobra trzydziestego dnia — Prawo wieczyste przedażne Starostom Chosławskim Ciechanowieckim z przelewem wszystkich pretensyi, Pozwami, Manifestami i Dekretami objętych, z Opieki wynikaiących intrat Pożenskich i Raniewskich, kleynotow, srebra, i wszelkich mobilow na część onym przychodzących summ Macierzystych mianowicie u Kasztelanowey Ogińskiey *Talarow Bitych siedm tysięcy* na kredycie będących przez Jgnacego Stetkiewicza pozyskanych, na tymże Jgnacym Stetkiewiczu poszukiwania. — I dalsze pretensye obszernie w Prawie wieczystym przedażnym wyszczegulniwszy, wydali — Zostawszy tedy dwóch części maiętnościow Pożenek i Raniewa Starostwie Chosławscy Ciechanowiecy za nabyciem Aktorami; w moc których Praw we wszelkich pretensyach do Jgnacego Stetkiewicza ustosowanych, a ku temu będąc pociągany za Jgnacego Stetkiewicza do opłaty długow — Między Kredytorami rozprawuiąc się, uzyskali w roku tysiąc siedmset piędziesiątym piątym marca szóstego dnia Dekret w Trblle. Starostowie Chosławscy Ciechanowieccy, waruiący securitatem possesyi maiętnościow Pożenek i Raniewa ab Omnibus Impetitiis et Violenciis odkogokolwiek czynionych. — I zasądzaiący na Jgnacym Stetkiewiczu *złłch Polskich trzydzieście dziewięć tysięcy* supra hæreditatem części jemu przysłuchuiącey się, za którym Dekretem ad hæreditatem sprowadzona została exekucya — Jako list pojeżdzy w roku tysiąc siedmset piędziesiątym piątym miesiąca Augusta ośmnastego dnia poświadcza — A gdy Kredytorowie po nabyciu silniey zaczęli uciskać w pretensyach do Jgnacego Stetkiewicza, i Antecessorow jego procederami, Starostowie Chosławscy Ciechanowieccy niemogąc się onym oprzeć i przewiduiąc coraz większe expensa procederowe pomnażaiące się, a stąd utrata

Dziedzictwa dwóch części od Józeffa i Tadeusza nabyte, pomnażaniem długow mogłaby wyniknąć — Wszedł w umo-
wę z Wielmożnym Mateuszem Wańkowiczem o wypuszczenie onemu (jedynie celem na opłacenie długow Jgnacego
Stetkiewicza i Antecessorow jego) Prawem zastawnym; jakoż w roku tysiąc siedmset sześćdziesiątym miesiąca marca
dwódziestego dnia, wziąwszy summy *Talarow Bitych dziewięć tysięcy dziewięćset*, i wypuścił — Z którey summy
Ludowice in voto Przyscickiey, i Teressie in Virginali statu, posagowey summy od których przelew na dochodzenie
wszelkich pretensyi do Pożenek i Raniewa, mianowicie kleynotow, srebra i ruchomości Matczynych opłacono onym
Talarow Bitych dwa tysiące czterysta — Chlewińskiemu długu Joanny z Krasińskich Stetkiewiczowey Mtki Jchmo-
ściow Stetkiewiczow *złłch kurencyi Ruskiey tysiąc ośmset* — Długi osobiste Jgnacego Stetkiewicza — 1mo: żenie
Jgnacego Stetkiewicza Katarzynie z Jozeffowiczow Stetkiewiczowey za przelewem Prawa zastawnego na Kaniew od
Jgnacego Stetkiewicza oney wydanego z całym procederem *złłch kurencyi Ruskiey sześćdziesiąt tysięcy* 2do: Miko-
łajowi Stetkiewiczowi *Talarow Bitych czterysta sześćdziesiąt* 3tio: Dłuskiemu *Talarow Bitych dwieście* 4to: Matuse-
wiczowi *Talarow Bitych dziewięćdziesiąt pięć* 5to: Woynom *Czerwonych złłch sto* — Udzielnie srebrem temuż *złłch*
kurencyi Ruskiey ośmset — 6to: Antoniewiczowi *złłch Polskich trzy tysiące* — 7mo: Jakowickiemu *Talarow Bitych*
pięćset — Onym po opłacawszy, i przelewy konwikcyow na Jgnacego Stetkiewicza przewiedzione od onych wziąwszy,
Mateuszowi Wańkowiczowi Sędziemu w spokoyną possesyą majętności Pozenek i Kaniewa postąpił — Któren Wańko-
wicz possyduiąc te majątki, gdy nie opłaceni jeszcze Kredytorowie procederami uciskać zaczęli, i do ostatniego sto-
pnia konwikcye doprowadzać, a niechcąc wyexpossesyonować się częściow Pożenek i Kaniewa na satysfakcyą pre-
tensyom Kredytorow, objęciem każdemu ad proportionem summ, przymuszonym został, wciskaiąc w widoczną stratę
majątku przez pomnożenie za konwikcyami possesorow, kombinować się — Jakoż Łyczkowskiemu za pośrzednictwem
przyjacielskim długu Krysztofa Stetkiewicza *Talarow Bitych sto dziewięćdziesiąt sześć złłch Polskich cztery* — But-
wiłowskiemu za Krzysztoffa Stetkiewicza *złłch Polskich sześć tysięcy sto sześćdziesiąt* — Szczytowi za Krzysztoffa
Stetkiewicza *złłch Polskich dziesięć tysięcy* — Długi osobiste Jgnacego Stetkiewicza za Obligami od tegoż 1mo:
Jozeffatowi Stetkiewiczowi *Czerwonych złłch dwadzieście pięć* — 2do: Franciszkanom Sieńskim *Talarow Bitych sto*
trzynaście 3tio: Woydziewiczowey *Talarow Bitych Pięcset* — Teyże Woydziewiczowey udzielnie *złłch Polskich pięć-*
set — 4to: Musnickiemu *Talarow Bitych sto ośmdziesiąt* 5to: Bazylianom Pustyńskim *Talarow Bitych dwieście dwa-*
dzieście 6to: Borodziczom *Talarow Bitych dwieście* 7mo: Zienkowiczowi *Talarow Bitych sto* — Które tu długi w sie-
dmiu numerach wyszczegulnione osobiste samego Jgnacego Stetkiewicza, jako przez onego zaciągnione, Mateusz Wań-
kowicz opłaciwszy, przelewy z całym procederem od wszystkich wyż wspomnionych do uzyskania na Jgnacym Stet-
kiewiczu, uzyskał. — A w roku tysiąc siedmset osmdziesiątym szóstym Januarii dwódziestego siódmego dnia — Po za-
pozwaniu się na wzajem, Mikołay Stetkiewicz Jana Ciechanowieckiego i Wańkowiczow possesorow zastawnych ma-
jętności Pożenek i Kaniewa — A Jan Ciechanowiecki i Wańkowiczowie, Mikołaja i Jgnacego Stetkiewiczow dowodząc,
że majętnoście Pożenki i Kaniew, mianowicie ich części supra valorem hæreditatis opłaceniem licznych summ, przez onych
zaciąganych różnym Kredytorom, i z nabycia dwóch części Pożenek i Kaniewa od Józeffa i Tadeusza Stetkiewiczow,
oraz za przelewem od onych pretensyow z Opieki na Jgnacego i Mikołaja Stetkiewiczow są obarczone, przed Sąd
Ziemski Powiatu Sieńskiego — Między Mikołajem Stetkiewiczem, Janem Ciechanowieckim, i Wańkowiczami stał ocze-
wisty Dekret. — A na Jgnacego Stetkiewicza jako nie stawaiącego nad ultimoray kontumacyiny z wskazem i uznaniem
in ammissionem Causæ et hæreditatis części 4tey z majętności Pożenek i Kaniewa onemu przysłuchuiącey się — Po
takowym Dekrecie Wielmożni Kasper i Józeff Wańkowiczowie zeszłego Mateusza Wańkowicza Sukcessorowie w roku
tysiąc siedmset osmdziesiątym ósmym Mca Februaryi dwódziestego ósmego dnia, za immedyacyą przyjacielską obliczy-
wszy się z Janem Ciechanowieckim Szambelanem Dworu Polskiego — Sukcessorem Antoniego Ciechanowieckiego Sta-
rosty Chosławskiego, o różne pretensye tak ad fundum, jakoteż ex fundo regulowane niemniey, i opłacone długi, za
Stetkiewiczow umiarkowawszy się, summę dwadzieście sześć tysięcy rubli srebrnych za wszystkie swoje pretensye,
w liczaiąc w tą i summę w Prawie zastawnym znayduiącą kontentowali się i z possesyi Pożenek i Kaniewa ustępu-
iąc, Janowi Ciechanowieckiemu kwitacyą ze wszelkich swoich pretensyi, razem i przelew wiewkow sobie służących
z opłacenia długow Stetkiewiczowskich wydali. — W ślad czego, i Mikołaja Stetkiewicza Sukcessorowie, Krzysztof
i Józef, Stetkiewiczowie z Braćmi i Siostrami swoimi w roku tysiąc siedmset dziewięćdziesiąt czwartym marca dwó-
dziestego ósmego dnia, niechcąc na expensa prawne narażać się, a przeyście do possesyi czasu przeciągłego przewi-
duiąc, i nie inaczey jak za odkładem summy jaka się wywiąże, przez oczewiste wyroki z różnych pretensyow wy-
nikaiących — Unikaiąc z tey przyszłości i niepewności, oraz Wielmożnym Ciechanowieckim, powodem bydź do ex-
peus prawnych, w wyprowadzeniu różnych Aktow Dekretami uznanych, nad sprawiedliwość przeczuwaiąc — Prawo
wieczysto-przedażne na część sobie z Pożenek i Kaniewa przychodzącą w Hrażdańskiey Palatie przyznaną Janowi
Ciechanowieckiemu Oycowi Złłch Dellatorow z przelewem wszelkich pretensyi w tymże prawie wypisanych proces-
sami, pozwami, i dekretami objętych do dochodzenia na Jgnacym Stetkiewiczu, jako po śmierci matki Joanny z Kra-
sińskich Stetkiewiczowey wszelkich ruchomości, kleynotow, złota, srybra, &c. summ w gotowiznie, i na procencie
u Kasztelanowey Ogińskiey *Talarow Bitych siedm tysięcy*, a przez Jgnacego Stetkiewicza zabranych i zyskanych,
wydali — Między tym w roku tysiąc siedmset dziewięćdziesiątym trzecim miesiąca Februaryi dwódziestego ósmego
dnia — W moc praw wieczystych, różnych Dekretow Trybunalskich, i niższych instancyi wyż wspomnionych, wedle
Naywyższych Ukazow Janowi Ciechanowieckiemu Oycu Złłch Dellatorow, majętnościow Pożenek i Kaniewa ze wszel-
kiemi przynależnościami, tak, jak te majętności w sobie mają bez żadnego niczkogo zaprzeczenia, i od roku tysiąc
siedmset piędziesiąt pierwszego, aż do roku tysiąc ośmset szesnastego zamanifestowania — Od wszelkich pretensyow
jeśliby się jakie bydź, czy do dziedzictwa, lub z pretensyami, jakimi prawnemi lub nie prawnemi, do tych majętno-
sciow okazały, dawnością mocą Ukazow, okrywaiąc, przez Niższy Sąd Sieński odkaz nastąpił — Wszelak dla przeko-
nania powszechności, i opinij w złym rozumieniu ugaszenia, likwiduiąc ze wszystkich szczegul wyż wypisanych . . .
Antecessorow 4tą część, a osobista całość massa summ, składaiącą część Jgnacego Stetkiewicza (jeśliby z Oycem swo-
im nieprzemilczał dawności) wypada bydź należytością wyexdywidowawszy część czwartą Pożenek i Kaniewa przed
weyściem w possesyą tey części, przez Sukcessorow Jgnacego Stetkiewicza opłaty, *Rubli srebrnych dwadzieście*
sześć tysięcy, trzysta sześćdziesiąt dziewięć kopiejek ośmdziesiąt siedm i pół — Jeszcze nieliczą w to procenta
tym czasowie od summ przez Wańkowicza różnym Kredytorom opłaconych a czasu exempcyi tymże Wańkowiczom
Janem Ciechanowieckim z wróconych. — Jak tedy Jgnacy Stetkiewicz sam osobą swoią zawiniwszy, i nie przewidu-
iąc w Sądownictwach pomyślnego wyroku zawsze in contumatione miał się — W reszcie nie manifestuiąc nikogo o wyż
wzmienione czynności. — Tym samym pokrywaiąc moc dochodzenia swojey części dawnością, w takie mieysce wym-
knął, skąd żadney wiadomości powziąć nie można było, gdzieby się znaydował. — Aż teraz Tomasz Stetkiewicz Imie-
niem swoim, i Konsukcessorow swoich, lecz bez wymienienia Imion Konsukcessorow wskrzeszaiąc co Oyciec onego u-
tracił, i dawnością pokrył; wytuszony fałszem Manifest w Sądach Ziemskich Powiatu Sieńskiego roku teraznieyszego
tysiąc ośmset szesnastego Januaryi dziewiętnastego dnia na Złłch Dellatorow Adama Chorążego Pttu Sieńskiego,
Mikołaja Deputata, do Dworzeńskiego zebrania Gubernii Mohilewskiey Ciechanowieckich oczerniaiąc Antoniego Cie-
chanowieckiego Starosty Chosławskiego Dziada Złłch Dellatorow razem i wszystkich Possesorow dawnieyszych i tera-
zniejszych jakby ,, W roku tysiąc siedmset piędziesiątym — Zeszły Starosta Chosławski z tumultem ludu uzbrojo-
,, nego przybywszy do Dworu Pozenek, zabrał wszystkie Juris possessionis, hæreditatis, et omnis tituli Dokumenta,
,, kwity płaconych prowizyi, i dalsze wszystkie z różnemi Prawa, procedera prawne i co się mogło znaydować z Do-
,, kumentow, Imieniowi Stetkiewiczow służących do Dóbr swoich zawiozł, a w roku tysiąc siedmset piędziesiątym pier-
,, wszym marca pierwszego dnia powtórnie bez obwieszczenia, i sprowadzenia Urzędnika, tumultarnie na Dobra znowu
,, Pozenki najechawszy, sub titulo Urzędowey tradycyi; zboże, bydło rogate, sprząt znaczny domowy, mobilia, i tam
,, daley, nie pozwoliwszy Aktorom, nic ex fundo wynieść pozabierał, i też Dobra w swoią possesyą zagarnąwszy tak
,, sam Starosta Ciechanowiecki, jakoteż Possessorowie i Następcy jego, poddaństwo przez różne sposoby zubożyli, i
,, do precz wyyścia nie mało chat uciskiem zmusili, zaniosł — A jako takowy Manifest z rzeczy w sprawie wychyla-
się, i rzecz nie była w porządku procederu, oraz w objęciu Dóbr Pozenek i Kaniewa wyraża, tak w powyższym tym
objaśnieniu sprawy po krótce całe dzieło, jakim ciekiem, i obrótem nastanie swoje miało, i aż do końca dowiodło się
zjsśuiąc, nie wprzód ma (jeżeli tym się nie przekona) do sprawy przychodzić, aż paręką dostateczną i odpowiednią
na odpowiedź, za narażenie na expensa prawne po sobie u Sądu Obżłłny Jmść postanowi, i gdyby w jakiekolwiek
z kim umowy nie wchodził zastrzega się. — Czyniąc takowe objaśnienie w tym processie na wyż wymieniony Imie-
niem Jana Stetkiewicza Porucznika Gwardyi Woysk Polskich zaniesiony Manifest w Osobie mojey, i Brata mego Re-
manifestuię się — w Protokule Potocznym — Podpis takowy.

Adam Ciechanowiecki Chorąży Powiatu Sieńskiego.

Na kolumnie pierwszey omyłka popełniona zamiast Raniewa czytay Kaniewa.

Jankiel Josielowicz Jogiches Tenutor dochodów funduszowych Mieyskich od Łokciów i Budek Przemysłowych, wyprzedaży różnych produktów i żywności pobierających się; chociaż wydany na ten pobór przez arendę miasta Wilna i przez wyższą Zwierzchność Approbowany Instruktarz na wszystkich rynkach publicznych i przy wjazdach do miasta w drukowanych exemplarzach do mieysc przeznaczonych przez Pośrednictwo Policyi Mieyskiéy w skutek Kommunikacyi przesłanéy do niéy od Rady tuteyszéy przybić nie zaniedbał; uważa bydź potrzebą podać takowy Instruktarz do powszechnéy wiadomości przez gazetę Kuryera Litewskiego z tém ostrzeżeniem, iż użytym ze strony Tenutora do poborowania tych dochodów Oficyalistóm naymocniey przykazano, aby nie ważyli się żadnych choć naymnieyszych nad Instruktarz czynić przeborów, oraz prosić, iżby każdy podobne poborców nadużycia doświadczający raczył o tém uwiadomić Tenutora, który obowiązany donieść Zwierzchności, a ta natychmiast należytą nie ubliży uczynić satysfakcyą. — Dnia 31 marca 1816 roku.

Jankiel Josielowicz Jogiches.

INSTRUKTARZ.

Na Pobor Dochod Funduszowego Publicznego miasta Wilna z łokciów przemysłowych i Budek dla wyprzedaży wszelkich produktów i Artykułów żywności, oraz na dochód Gnojowym zwany Karboną pobierający się od dnia 5 Februaryi 1816 roku, w jednoroczną arędowną Tenutę po dzień takiż piąty Februaryi tysiącznego ośmsetnego siedmnastego roku z odeszłéy w Izbie Skarbowéy Litewsko-Wileńskiey licytacyi, Starozakonnemu Jankielowi Josielowiczowi Jokchisowi wypuszczony, w Radzie mieyskiéy Wileńskiey ułożony, w Izbie Skarbowéy przezierany; i skutkiem Proźby od Jankiela Jokchisa do Rady Mieyskiéy podanéy w teyże Radzie wypisany, i do druku dla Powszechnéy wiadomosci przez Pośrednictwo Policyi Mieyskiéy Wileńskiéy podany.

Do poborowania takowych Dochodów srebrem za kwitami i znakami wydawać się przez Tenutora powinnymi, Rada Mieyska stosownie do praktykowanego dotąd porządku przepisuje Instruktarz następny:

1. Z dwónastu Łokciów Szkaplernych Skarbowych Mieyskich przy Jadkach Chrześcijańskich nowo zbudowanych od łokcia jednego ile onych zajętymi bydź może na rok po rubli piętnaści.
2. Od Ogrodników Polskich po dwa łokcie kwadratowe ziemi na ulicach i rynkach publicznych mieyskich zaymujący na rok po rubli sześć.
3. Od Ogrodników Ruskich od Stoła dużego także w Rynku lub na ulicy publicznéy wystawionego na rok po rubli dziewięć.
4. Od siedzących w rynku z ptastwem i zwierzyną po dwa łokcie kwadratowe ziemi zaymujących na rok po rubli sześć.
5. Od Smietanników, Kaszawarników i Pierożników tuteyszych, ciągle zaymujących się, od łokcia kwadratowego ziemi na rok po rubli trzy.
6. Od Szewców siedzących pod Ratuszem od Krobki na rok po rubli pięć.
7. Od Gancarzów tuteyszych siedzących w Rynku, na rok po rubli cztery.
8. Od Łokciów zabudowanych pod Zamkiem numerowanych 116, i nowo przybudowanych własnym kosztem przez różne osoby w tych, gdzie znaydują się piece, na rok po rubli dwa; a tam gdzie niema pieców także na rok po rubli trzy.
9. Od Krupników i Pierożników przy ścianie Ratusza siedzących od łokcia mieysca na rok po rubli trzy.
10. Od Pinczuków przywożących Więdlinę, rybę suchą i soloną, oraz Sliwki i nasiona od sań wystawionych na rok po rubli siedm.
11. Od Stolików z Fruktami wystawionych w rynku przy Ratuszu od łokci dwóch dłużyni na miesiąc po rublu jednym kopiejek piędziesiąt.
12. Od Wozów z Fruktami w rynkach za podrobną na onych wyprzedaż, od lepszego gatunku po kopiejek piędziesiąt, a od podleyszego po kopiejek trzydzieści na raz jeden czyli za każdy Wóz.
13. Od różnego Ptastwa oprawnego i nieoprawnego z innych miast na podrobną przedaż przywiezionego od woza po rublu jednym.
14. Od Orzechów prostych podrobno na wozie przedających się, od woza po kopiejek dwadzieścia pięć.
15. Od przedających Czav na zimę całą od stolika na rynku wystawionego po rubli sześć.
16. Od przywożących z głębi Rossyi pierników, naczyń drewnianych, różnych Bakalii, i drobnych towarów na rynkach publicznych miasta przedających się, na miesiąc po rubli trzy.
17. Od przywożących do miasta na przedaż, rożne naczynia, warzywo, jayka, mleczywo, oprócz wszelkiego rodzaju zboża, siana, słomy, drzewa, i węgli do karbony od woza za dzień po kopieyce jednéy i pół.
18. Od każdego Człowieka pieszego do miasta na przedaż drzewa, szczaw, zioła, jagody, grzyby, jedlinkę, i dalsze drobne produkta przynoszącego, czy samociągiem przyciągającego za dzień po puł kopieyki.

ZASTRZEŻENIE.

Przekupstwem lub innym przemysłem zaymujące się Sołdatów Żony, lub onych wdowy, podług praktykowanego dotąd porządku do żadney należeć niemogą i nie powinne opłaty.

Dochod takowy od Łokciów przemysłowych i Budek, oraz od przemyślników czyli przekupniów mieyscowych i ciągłych będzie pobierał Tenutor Jankiel Josielowicz Jogiches co miesiąc zgóry podług proporcyi wedle powyżey przepisanego Instruktarza.

Tenutor pod żadnym pozorem, ani sam przez się, ani przez Officialistów swoich naymnieyszych Depaktacyi lub przeborów, albo też innym iakimkolwiek sposobem ulegających pod opłatą wedle powyższego Instruktarza ucisnąć nie powinien pod surową za to odpowiedzią, i mianowicie pod karą opłaty Sztrafu Rubli dwódziestu pięciu za naymnieyszy przebor dla każdego ukrzywdzonego w połowie, to iest: Rubli dwunastu i pół, a w drugiey takieyże na rzecz Magistratury powszechney Opieki.

Zgodno z Instruktarzem w Kontrakcie zamieszczonym i Tenutorowi wydanym świadczę:

2. Excerpt oświadczenia z Protokułu potocznego Ziem. Ptu Wileń. w Dacie niżéy wyrażającey się zapisanego et Eorundem pod pieczęcią Ziem. Ptu Wileń. jest wydan.

Roku tysiąc ośmset szesnastego mca marca jedenastego dnia.

Przed Aktami Ziem. Ptu Wileń. stawsiąc osobiście JW. Mikołay Abramowicz Podpółkownik W[illegible]sk Polskich oświadczenie w pisać do Protokułu podał w następney treści pisane. Oświadczenie Imieniem JW. Mikołaja Abramowicza Podpułk. Woysk Pol. Kamerjunkra Dworu JEGO IMPERATORSKIEY MOSCI i różnych krzyżow Kawalera z napnego czyni się zdarzenia. Z Dóbr żał. Dellat. Worniany zowiących się w Powiecie Wileń. w Guber. Wileńskiey żonych w różnych datach rozmaicie zbiegli włościanie jako to: ze Wsi Nowéy; Antoni Jana syn Marciunek, Krzysztof Jana syn Bukiel, ze wsi Bolnik Krzysztof Stanisława syn Moysieykó, Jakub Jana syn Miłosz, syn Józef, Józef Hilarego syn Kaziul, Piotr Jana syn Zahorski, Maciéy Jana syn Bildz, Mateusz Krzysztofa syn Kaziul, Franciszek Andrzeja syn Kaziul Stelmach, Stanisław, Józef, Leona synowie Sàkowicze ze wsi Bobrownik Wielkich Marcin Macieja syn Swiło, Jan Symona syn Rodziewicz, Woyciech Andrzeia syn Zmijowski, Maciey Jana syn Gorski, Jerzy Jozefa syn Kubiel. Ze wsi Bobrownik małych Michał Jana syn Skierło, Michał Jerzego syn Srogo, Józef Jòzefa syn Ruttowicz, brat Maciey, Maciéy Symona syn Juszko, Jerzy Jakuba syn Rackiewicz, ze wsi Szeternik, Krzysztof Wawrzyńca syn Augul, Jakuba syn Hryniewicz, Antoni Stefana syn Bogdanowicz, Piotra Hryniewicza synowie Jerzy, Tomasza Kosoicia synowie Jan, Piotr, Maciey, Jakub, Jana synowie Adam, Andrzey, Piotra syn Symon, Macieia synowie Andrzey, Józef, ze wsi Grzebał Mateusz Jana syn Stankiewicz, Ignacy Jerzego syn Augul, Jakub Jakuba syn Piotrosewicz, Mateusz Jerzego syn Gregorowicz, synowie Tomasz, Marcin, Jan, ze wsi Kiernian, Józef Jana syn Kierra, ze wsi Bodziwoł, Franciszek Macieia syn Maciejowski, Wincenty Jakuba syn Subotkiewicz, ze wsi Czyżewszczyzny Marcin Andrzeia syn Augul, Michał Jana syn Galbieka, Andrzey Macieia syn Dremą, Jan Piotra syn Iwanowski, syn Jerzy, Kazimierz, Grzegorza syn Sieracki, ze Młynu Worokońskiego Jerzy Jana syn Stabrowski, Jakub Tomasza syn Kononowicz, synowie Paweł, Kazimierz ze wsi Chror, Jerzy Kozak, Kazimierz Jerzego syn Kołpak, Stanisław Piotra syn Kuprey, Jerzy Bartłomieja syn Magac, Jerzy Macieia syn Raczkun, syn Adam, Jan Jerzego syn Piotrowski excypowany z Dubuik, ze wsi Sienkancow Jerzy Macieia syn Kołpak, brat Wincenty, z Zaścianku Wiłeykiszek, Kazimierza syn Michał Kołpak, Dworni Józef Dominika syn Kulikowski, Jacek Krzysztofa syn Zyngiel, Krzysztof Mateusza syn Dowlacz, Leon Józefa syn Sakowicz, Symon Antoniego syn Kaziul, Miasteczkowi Wincenty Franciszka syn Stormaniewicz, Paweł Jakuba syn Stormaniewicz, Stanisław wdowy syn Matys, Wincenty Jerzego syn Tomaszewicz, Michał Macieia syn Palewicz, Kazimierz Marcina syn Gulbicki, Andrzey Andrzeia syn Grzyb, Jerzy Augustyna syn Alexandrowicz przebywaią, ażeby przeto wyżey poszczególnieni ludzie, iako żałł. Deltr. Dziedziczni i Skazkowo zaięci przy teraźnieyszym podawaniu Skazek niebyli przez nikogo obcego zapisywani ostrzega, i że onych, iako swoich własnych pozyskiwać będzie, urzędownie oświadcza, gdyby zato do każdego interessowanego doszło wiadomości przez trzykrotną Awizacyą w Kuryerze Litew ogłaszać postanawiam „ U tego oświadczenia podpis w Protokule następny. Jan Sakowicz Regent Gran. Pttu Wileń.

---

2 - *Z* dóbr Poniemoń zwanych w Pcie Wiłk. niedaleko Rakiszek leżących zbiegli poddani, ze wsi Wojaciniszek Jan Piotra syn Weyweris lat 37 maiący i brat iego Antoni Weiwerys lat 20 wieku, także z wioski Poniemunka Adam Antoniego syn Danilewicz krawiec wieku lat 30, pierwszy z nich dwa lata temu, a dway w Roku teraźnieyszym uciekli, imieniem więc Dziedziczki W. Racheli Parfianowiczówny Szamb. upraszam wszystkich w ogóle, iżby do Skazek zapisanemi nigdzie niebyli, lecz owszem, iżby ad fundum odesłanemi lub zawiadomionemi z mieysca, gdzieby się znaydowali zostali — 1816 marca 10 dnia — Opiekun i Plenipotent.

Major Buchowiecki.

---

2 Folwark Seymany w Pcie Trockim, nabył wiecznością niżey piszący się od W. Lipnickiey Podstoliny; ktoby zatém miał iaką do W. Lipnickiey prawną pretensyą, ma się udać do Seyman, a w dniach Apryla idącego Roku do Klasztoru S. Jerzego w Wilnie dla rozliczenia się — Jeśliby zaś pretensorowie nie jawili się, stratę własney winie przypiszą — O tém przez Kuryera Litew. obwieszczam Roku 1816 Apryla 1 dnia — Erazm Cywiński b. Sędzia Z. P. Z.

---

2 Kopia podanego Doniesienia do umieszczenia w Kuryerze Litewskim wypisana z Gazet Królestwa Polskiego w następney osnowie.

Podpisany powziowszy przypadkowie wiadomość, że JW. Hrebnicki Marszałek Lepelski przez Kuryera Litewskiego wzywa UUr. Lipnickich iako Sukcessorów do Sukcessyi po ś. p. W. Antonim Szyszku Stolniku Brasławskim spadłey, w tymże samym czasie imieniem swey Matki Antoniny Lipnickiey z Sufczyńskiey zrodzoney, a Siostry Cioteczney ś. p. W. Szyszki, iako syn rodzony Uzupełniaiąc żądane doniesienie tak przez Gazety krajowe Królestwa Polskiego, iak równie i przez Kuryera Litewskiego, oświadcza i donosi, wsposob następny; że Antonina Lipnicka z Sufczynskiey zrodzona, iest Matką, rodzoną wezwanych UU. Lipnickich, maiąca swe zamieszkanie w Departamencie i Pcie Siedleckim, we wsi Wulc ; która nim przystąpi do Aktualnego wylegitymowania się, z swey jenealogii iako iest prawną Sukcessorką do spadłey Sukcessyi po ś. p. W. Antonim Szyszku Stolniku Brasławskim — Tym czasowie zastrzega Prawo służebności dla wezwanych Sukcessorow, i dla większey wagi do publiczney wiadomości podaie. — W Warszawie dnia 22 lutego 1816 roku. Dominik Hołobok Lipnicki, były Oficer Polski i Kawaler.

---

2 Z maiętności dziedziczney Borzymowskiego Prez. Grodz. Słon. Swiniec i Bohumiliszki zwaney w Pcie Wileńskim położoney, zbiegli włościanie: Krzysztof Nacz, Józef Soroka, Maciey i Wincenty Użpowie czyli Więckiewiczowie, iżby w teraźnieyszey rewizyi nie byli gdzie zapisanymi do skazki, ale aby do rzeczoney maiętności odesłanymi zostali uprasza się, i że iako dziedziczni prawem poszukiwanymi będą, ostrzega się. Datt. Roku 1816 marca 25 dnia.

---

2 Z maiątku Ponedella w Pcie Wiłkomirskim sytuowanego dziedzictwa JW. Michała Kościałkowiskiego byłego Deputata Dworzańskiego Gubernii Wileńskiey — zbiegł w roku idącym Mca marca były na usługach we dworze poddany Michał Szakis, wieku lat 24, oczu błękitnych, włosow bląd, twarzy ściągłey, umieiący trochę pisać i czytać po polsku — Ktoby takowego zbiega przeiął i onego do wyżey wzmienionego maiątku odesłał, albo na bliższey Policyi oddał dla dostawienia, prócz winney wdzięczności, odbierze nadgrody rubli srebrnych pięćdziesiąt.

---

2 Za Dekretem Remmissyynym Sądu Głgo Littgo Wilen. Depart. 2go Sąd Powiatowy Ziemski Wileński w przyyściu Kredytorow, i pretensorow do massy maiątku zeszłego Heronima Brzezińskiego Komornika Pttu Lidzkiego, Dekretem oczewistym Roku teraźnieyszego 1816 April. 1 dnia ogłoszonym, z rekognoskowawszy tymże Kredytorom i i Pretensorom należne summy, pod niestannością Sukcessorow zeszłego Brzezińskiego, i ultymarne onych kondemnowanie się, na satysfakcyą pomienionych Kredytorow, w ich należnościach przeznaczył wyprzedaż przez publiczną Licytacyą więcey daiącemu, dworku zeszłego Brzezińskiego z placem przy nim, i wespół z miedzią w browarze do tegoż dworku należną, idąc na przedmieście Łukiszki za kościołem Sgo Jerzego położonego, i termin takowey licytacyi dzień 12, 15 i ostateczny 20ty teraźnieyszego roku i miesiąca in fundo tegoz Dworku przeznaczył — Ktoby więc miał zamiar i chęć nabycia wiecznością nieraz rzeczonego z Placem, i miedzią browarną Dworku w oznaczonych powyżey terminach raczy iawić się do licytacyi — O czem z przeznaczenia Dekretu Ziemskiego Wileńsk. Sądu trzykrotna do Gazet Kuryera Litt. podaie się wiadomość. Ziem. Pttu Wileń. Reg. Józef. Urbanowicz.